

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO

DO ZMIANY STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO MIASTA JEZIORANY.

OLSZTYN, 2014 R.

EKOPLAN

Pracownia Urbanistyczna
Wojciech Kwiatkowski

ul. Tylińskiego 2/115, 10-683 Olsztyn
e-mail: ekoplan@op.pl

OPRACOWANIE:

inż. Wojciech Kwiatkowski
inż. Wioletta Kwiatkowska

.....

SPIS TREŚCI

1. Wstęp	4
1.1. Podstawa formalno-prawna	4
1.2. Cel, zakres prognozy	4
1.3. Metodyka, wykorzystane materiały przy sporządzeniu prognozy	5
1.4. Proponowane metody analizy skutków realizacji postanowień studium oraz częstotliwość ich przeprowadzania	5
2. Powiązania z innymi dokumentami na poziomie UE, kraju i regionu	6
2.1. Dokumenty UE	6
2.2. Dokumenty krajowe	6
2.3. Poziom regionalny	10
3. Ogólna charakterystyka miasta i gminy	11
4. Charakterystyka stanu środowiska przyrodniczego	12
4.1 Geomorfologia i budowa geologiczna	12
4.2 Warunki glebowe	14
4.3 Wody powierzchniowe i podziemne	15
4.4 Warunki klimatyczne	17
4.5 Kopaliny	18
4.6 Szata roślinna	18
4.7 Świat zwierzęcy	19
4.8 Formy ochrony przyrody	19
4.9 Walory przyrodnicze i krajobrazowe	20
4.10 Gospodarka odpadami	20
4.11 Zaopatrzenie w wodę	20
4.12 Gospodarka ściekowa	20
4.13 Kanalizacja deszczowa	21
4.14 Gazownictwo	21
4.15 Gospodarka ciepła	21
4.16 Powietrze atmosferyczne	21
5. Charakterystyka zmiany studium uwarunkowań	22
6. Potencjalne zmiany w środowisku przy dotychczasowym użytkowaniu (wariant zerowy – przy braku studium)	23
7. Stan istniejący na obszarach podlegających ochronie w myśl ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. Nr 92, poz. 880 z późn. zm.) objętym zmianą studium	24
8. Analiza i ocena przewidywanych oddziaływań na środowisko związanych z realizacją zmiany studium	24
9. Prognozowane skutki wpływu realizacji zmiany studium na poszczególne komponenty środowiska	25
10. Informacje o możliwym transgranicznym oddziaływaniu na środowisko	30
10.1. Wpływ realizacji zmiany studium na obszary chronione, w tym objęte siecią Natura 2000	30
11. Ocena projektu zmiany studium z punktu widzenia możliwości ograniczenia wpływu na środowisko	30
11.1. Rozwiązania mające na celu zapobieganie, ograniczenie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko	30
11.2. Propozycje rozwiązań alternatywnych w stosunku do przewidywanych w zmianie studium wraz z uzasadnieniem ich wyboru	30
12. Streszczenie	31
13. Literatura i materiały źródłowe	32
14. Załączniki graficzne	32

1. WSTĘP.

1.1. PODSTAWA FORMALNO-PRAWNA.

Podstawę prawną sporządzenia prognozy stanowią:

- ✓ Ustawa z dnia 3 października 2008 r. „O udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko” (Dz. U. z 2008 r. Nr 199, poz. 1227);
- ✓ Ustawa z dnia 27 kwietnia 2001 r. „Prawo ochrony środowiska” (Dz. U. z 2008 r. Nr 25, poz. 150 z późn. zm.);
- ✓ Ustawa z dnia 16 kwietnia 2004 r. „O ochronie przyrody” (Dz. U. z 2009r. Nr 151, poz. 1220 z późn. zm.);
- ✓ Ustawa z dnia 27 marca 2003 r. „O planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym” (Dz. U. z 2012r. poz. 647 z późn. zm.);
- ✓ Ustawa z dnia 18 lipca 2001r. „Prawo wodne” (Dz. U. 2012r. poz. 145 z późn. zm.);
- ✓ Ustawa z dnia 3 lutego 1995 r. „O ochronie gruntów rolnych i leśnych” (Dz. U. 2004r. Nr 121 poz. 1266 z późn. zm.).

Na szczeblu międzynarodowym stanowią:

- Dyrektywa 2001/42/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 czerwca 2001 r. w sprawie oceny wpływu niektórych planów i programów na środowisko.
- Dyrektywa 2003/4/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2003 r. w sprawie publicznego dostępu do informacji dotyczących środowiska.

Uchwały i akty prawa miejscowego:

- ✓ Uchwała Nr XVII/148/12 Rady Miejskiej w Jezioranach z dnia 27 czerwca 2012r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia częściowej zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta i gminy Jeziorany.

Pisma:

- ✓ Pismo Znak: ZNS.4082.25.2014.EW z dnia 18 marca 2014r. Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Olsztynie.
- ✓ Pismo Znak: WOOŚ.411.33.2014.MGu z dnia 20 marca 2014r. Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Olsztynie.

1.2. CEL, ZAKRES PROGNOZY.

Niniejsza prognoza oddziaływania na środowisko dotyczy częściowej zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta i gminy Jeziorany.

Celem prognozy jest określenie skutków wpływu realizacji projektu częściowej zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta i gminy Jeziorany na środowisko, a także przedstawienie rozwiązań eliminujących negatywne skutki tych ustaleń na poszczególne elementy środowiska. Za wiodące zasady sporządzania prognozy uznano:

- ✓ ocenę walorów i warunków środowiskowych obszaru studium i jego otoczenia;
- ✓ zagrożenia dla środowiska spowodowane realizacją zamierzeń studium;
- ✓ sposoby minimalizacji negatywnego wpływu na środowisko;
- ✓ ocena przewidywanych znaczących oddziaływań na środowisko związanych z realizacją zamierzeń studium.

Niniejsza prognoza została opracowana na podstawie art. 51 ust. 2 ustawy „O udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko” zgodnie z uzgodnionym zakresem prognozy określonym w pismach o których mowa w pkt. 1.1.

1) Zawiera:

- a) Informacje o zawartości, głównych celach projektowanego dokumentu oraz jego powiązaniach z innymi dokumentami.
- b) Informacje o metodach zastosowanych przy sporządzaniu prognozy.
- c) Propozycje dotyczące przewidywanych metod analizy skutków realizacji postanowień projektowanego dokumentu oraz częstotliwości jej przeprowadzania.
- d) Informacje o możliwym transgenicznym oddziaływaniu na środowisko.
- e) Streszczenie sporządzone w języku niespecjalistycznym.

2. Określa, analizuje i ocenia:

- a) Istniejący stan środowiska oraz potencjalne zmiany tego stanu w przypadku braku realizacji projektowanego dokumentu.
- b) Stan środowiska na obszarach objętych przewidywanym znaczącym oddziaływaniem.
- c) Istniejące problemy ochrony środowiska z punktu widzenia realizacji projektowanego dokumentu, w szczególności dotyczącej obszarów podlegającej ochronie na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004r. o ochronie przyrody.

- d) Cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym istotne z punktu widzenia projektowanego dokumentu, oraz sposoby, w jakich te cele i inne problemy środowiska zostały uwzględnione podczas opracowywania dokumentu.
- e) Przewidywane znaczące oddziaływania, w tym oddziaływania bezpośrednie, pośrednie, wtórne, skumulowane, krótkoterminowe, średnioterminowe i długoterminowe, stałe i chwilowe oraz pozytywne i negatywne na cele i podmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru, a także na środowisko, a w szczególności:
- różnorodność biologiczną,
 - ludzi,
 - zwierzęta,
 - rośliny,
 - wodę,
 - powietrze,
 - powierzchnię ziemi,
 - krajobraz,
 - klimat,
 - zasoby naturalne,
 - zabytki,
 - dobra materialne,
 - z uwzględnieniem zależności między tymi elementami środowiska i między oddziaływaniami na te elementy.

3. Przedstawia:

- a) Rozwiązania mające na celu zapobieganie, ograniczenie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko mogących być rezultatem realizacji projektowanego dokumentu, w szczególności na cele i podmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru.
- b) Biorąc pod uwagę cele i geograficzny zasięg dokumentu oraz cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru – przedstawia rozwiązania alternatywne do rozwiązań zawartych w projektowanym dokumencie wraz z uzasadnieniem ich wyboru oraz opis metod dokonywania oceny prowadzącej do tego wyboru albo wyjaśnienie braku rozwiązań alternatywnych, w tym wskazania napotkanych trudności wynikających z niedostatków techniki lub luk we współczesnej wiedzy.

1.3. METODYKA, WYKORZYSTANE MATERIAŁY PRZY SPORZĄDZENIU PROGNOZY.

Prognozę oddziaływania na środowisko sporządzono przy zastosowaniu metody empirycznej i teoretycznej. Metoda empiryczna dotyczyła inwentaryzacji przeprowadzonej w terenie w czasie wizji terenowej oraz dokumentacji fotograficznej. Metoda teoretyczna polegała na analizie tekstów niepublikowanych (Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta i gminy Jeziorany, 2007; Plan Gospodarki Odpadami dla Miasta i Gminy Jeziorany na lata 2004 – 2007 z uwzględnieniem perspektywy na kolejne lata, 2004; Strategia Rozwoju Miasta i Gminy Jeziorany; Opracowanie ekofizjograficzne do częściowej zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta i gminy Jeziorany), analizie map (Hydrogeologicznej Polski w skali 1:200 000, Geologicznej Polski (mapa utworów powierzchniowych) w skali 1 : 200 000, Geologicznej Polski (mapa bez utworów czwartorzędowych) w skali 1 : 200 000, Geologicznej Polski w skali 1:50 000, mapy Głównych Zbiorników Wód Podziemnych w skali 1: 500 000, Glebowo – rolniczej w skali 1:5000) oraz obowiązującego prawa.

Ponadto w prognozie uwzględniono informacje zawarte w n/w opracowaniach:

- ✓ Seneta W., Dendrologia, PWN Warszawa, 1981;
- ✓ Kondracki J., Polska Północno-Wschodnia, Państwowe Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa 1972;
- ✓ Klimaszewski M. Geomorfologia. Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa 1978;
- ✓ Buchwald K. Kształtowanie krajobrazu a ochrona przyrody. Państwowe Wydawnictwo Rolnicze i Leśne. Warszawa 1975.

1.4. PROPONOWANE METODY ANALIZY SKUTKÓW REALIZACJI POSTANOWIEŃ STUDIUM ORAZ CZĘSTOTLIWOŚĆ ICH PRZEPROWADZANIA.

Prognozę oddziaływania na środowisko sporządzono stosując metody opisowe, polegające na analizie tekstu projektowanego dokumentu, obejmujące charakterystyki istniejącego stanu zasobów środowiska z uwzględnieniem przewidywanych znaczących oddziaływań oraz obszarów prawnie chronionych.

Studium uwarunkowań nie stanowi prawa miejscowego stąd przewidzenie skutków zamierzeń projektowanego dokumentu nie jest jednoznaczne, gdyż dopiero sporządzenie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego skutkuje możliwością zagospodarowania terenu zgodnie ze studium. Niemniej należy przyjąć, iż określenie w zmianie studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego zamierzeń inwestycyjnych określa wytyczne, które zostaną zrealizowane w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego.

Monitorowanie odbywa się przez służby publiczne (jednostki, wydziały) samorządów terytorialnych, które są władne stanowienia, realizacji oraz przestrzegania polityki przestrzennej na terenie swojej właściwości miejscowej. Nie jest natomiast określona instytucja odpowiedzialna za częstotliwość monitoringu. Należy przyjąć, iż monitorowanie winno

nastąpić przez podmioty określone w art. 32 ustawy z dnia 27 marca 2003r. ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym w chwili przedkładania analizy o której mowa w w/w przepisie.

Jakość i efektywność wdrażanych rozwiązań w dużym stopniu zależą będzie od monitorowania sposobu realizacji założeń zmiany studium, które będą realizowane poprzez miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego. Nadzór nad wdrażaniem zamierzeń zmiany studium winien szczególnie obejmować poniższe zagadnienia:

- monitorowanie przestrzeni przyrodniczej poddanej zagospodarowaniu;
- monitorowanie zagrożeń jakie niesie za sobą nowe zagospodarowanie lub jego brak;
- monitorowanie zgodności realizacji inwestycji ze studium uwarunkowań;
- monitorowanie czynników przyrody w zakresie transgenicznym i możliwości ich migracji.

2. POWIĄZANIA Z INNYMI DOKUMENTAMI NA POZIOMIE UE, KRAJU I REGIONU.

Każdy dokument o charakterze kierunkowym wyrażający wolę polityczną dla przyszłych zamierzeń tworzony jest w oparciu, m.in. o uwarunkowania zewnętrzne, na które składają się ustalenia innych dokumentów na szczeblu międzynarodowym, krajowym, regionalnym i lokalnym. W dokumentach tych ważne miejsce zajmują zagadnienia ochrony środowiska i zrównoważonego rozwoju.

2.1. DOKUMENTY UE.

Ochrona środowiska jest przedmiotem regulacji wspólnotowej głównie w postaci dyrektyw UE. Jeśli chodzi o zasadę zrównoważonego rozwoju, która jest przedmiotem głównie dokumentów kierunkowych o charakterze politycznym, to pojęcie to nie jest rozumiane jednoznacznie, a jego aktualną interpretację zawierają materiały opublikowane w 2005 r.

Najważniejsze dla tych zagadnień są następujące dokumenty:

Szósty Program Działań Wspólnoty Europejskiej w dziedzinie Środowiska.

Szósty Program ustanowiła decyzja 1600/2002/WE Parlamentu Europejskiego i Radyz dnia 22 lipca 2002r. ustanawiająca szósty wspólnotowy program działań w zakresie ochrony środowiska naturalnego. Program ten obowiązuje na lata 2002 – 2012. Wyznacza cztery główne i priorytetowe obszary związane z ochroną środowiska: przeciwdziałania zmianie klimatu, działania w sprawie przyrody i różnorodności biologicznej, działania w sprawie środowiska naturalnego, zdrowia i jakości życia, zrównoważone wykorzystanie gospodarki zasobami naturalnymi i odpadami.

Program ten promuje pełną integrację wymagań ochrony środowiska z działaniami Wspólnoty. Zgodnie z założeniami Programu, wszelkie działania podejmowane na poziomie Wspólnoty cechować powinno całościowe podejście do zagadnień ochrony środowiska i zdrowia ludzi, z uwzględnieniem wymagań zrównoważonego rozwoju.

Strategia Lizbońska - droga do sukcesu zjednoczonej Europy powstała w 2000r.

Głównym celem Strategii Lizbońskiej jest stworzenie w Europie do roku 2010, najbardziej konkurencyjnej gospodarki na świecie. Sama strategia skupia się na czterech kwestiach: innowacyjności, liberalizacji, przedsiębiorczości oraz spójności społecznej.

Zrównoważona Europa dla Lepszego Świata – Strategia Zrównoważonego Rozwoju Unii Europejskiej, tzw. Strategia z Goeteborga.

Strategia ta jest uzupełnieniem strategii Lizbońskiej i wskazuje elementy pod kątem środowiska, jakie należy zawrzeć przy realizacji założeń lizbońskich tzn. założenia lizbońskie zostały uzupełnione o elementy trwałego i zrównoważonego rozwoju w kontekście rozwoju społeczno-gospodarczego. Dotyczy ona najpoważniejszych zagrożeń dla zrównoważonego rozwoju w Europie i na świecie, tak zwanych tendencji niezrównoważonych. Należą do nich: zmiany klimatyczne, zdrowie publiczne, transport i wykorzystanie gruntów, zarządzanie zasobami naturalnymi, wyzwania związane ze starzeniem się społeczeństwa, ubóstwo i wyłączenie społeczne.

2.2. DOKUMENTY KRAJOWE.

Ochrona środowiska jest obecnie jednym z głównych zadań współczesnego społeczeństwa i państwa.

Fundamentalnym dokumentem w zakresie zrównoważonego rozwoju jest **Konstytucja Rzeczypospolitej Polski**, która w art. 5 zawiera m.in. zrównoważony rozwój, czyli taki rozwój społeczno-gospodarczy, w którym znajduje się proces integrowania działań politycznych, gospodarczych i społecznych, z zachowaniem równowagi przyrodniczej oraz trwałości podstawowych procesów przyrodniczych, w celu zagwarantowania możliwości zaspokajania podstawowych potrzeb poszczególnych społeczności lub obywateli zarówno współczesnego pokolenia, jak i przyszłych pokoleń.

Ustawa prawo ochrony środowiska oraz ustawy jej pokrewne i rozporządzenia zobowiązującą do kierowania się zasadą zrównoważonego rozwoju w różnych etapach działań: planistycznych, realizacyjnych i zarządzania.

W ostatnich latach powstało kilka dokumentów o charakterze programowym, które wyznaczają politykę państwa w zakresie ochrony środowiska. Są to:

Polska 2025. Długookresowa Strategia Trwałego i Zrównoważonego Rozwoju, to dokument programowy o charakterze ramowym, oparty na koncepcji trwałego, zrównoważonego rozwoju, będący pierwszą próbą określenia wizji Polski do roku 2025 i wskazujący główne kierunki działań w zakresie polityki społecznej, rozwoju gospodarki i polityki państwa w zakresie ochrony środowiska, gospodarki przestrzennej i regionalnej.

II Polityka Ekologiczna Państwa

To dokument nawiązujący do Strategii Trwałego i Zrównoważonego Rozwoju określający cel oraz zakres działań na rzecz ochrony środowiska w trzech horyzontach: do roku 2002, do roku 2010 i do roku 2025. Dokument ten wskazuje narzędzia ochrony środowiska: instytucjonalne, prawne, gospodarcze, naukowe, a także problemy związane ze współpracą międzynarodową ze szczególnym uwzględnieniem UE. Dokument zakłada w dziedzinie w przemyśle i energetyki wdrażanie metod czystszej produkcji, poprawę efektywności energetycznej, a także stosowanie alternatywnych surowców oraz alternatywnych i odnawialnych źródeł energii. Zakłada również zmniejszenie energochłonności gospodarki i wzrost wykorzystania energii ze źródeł odnawialnych. Działaniom w zakresie zmniejszania energochłonności musi towarzyszyć kontynuowanie przedsięwzięć zmieniających sposób zaspokajania istniejących potrzeb energetycznych, przede wszystkim strukturę wykorzystania nośników energii, w kierunku dalszego zwiększania udziału energii elektrycznej w ogólnym zużyciu energii finalnej (a zmniejszania finalnego zużycia energii pochodzącej bezpośrednio ze spalania paliw), zwiększania udziału w produkcji energii gazu i ropy naftowej (w miejsce węgla), poprawy jakości węgla i innych paliw, a także wzrostu udziału w produkcji energii elektrycznej i ciepłej energetycznych nośników odnawialnych (energia wody i wiatru, energia geotermalna, energia słoneczna, energia z biomasy) oraz pochodzących z odpadów. Wzrost wykorzystania odnawialnych źródeł energii ułatwi przede wszystkim osiągnięcie założonych w polityce ekologicznej państwa celów w zakresie obniżenia emisji zanieczyszczeń odpowiedzialnych za zmiany klimatyczne oraz substancji zakwaszających. Zwiększenie udziału odnawialnych źródeł energii w bilansie paliwowo-energetycznym kraju będzie także istotnym elementem realizacji zasady zrównoważonego rozwoju, zgodnie z zapisem zawartym w art. 5 Konstytucji RP. Wykorzystanie istniejących zasobów energii odnawialnej i zwiększanie ich potencjału będzie bowiem sprzyjać oszczędzaniu zasobów nieodnawialnych oraz wspomagać działania na rzecz poprawy warunków życia obywateli i rozwoju wielu sektorów gospodarki w sposób łączący efekty ekonomiczne z poszanowaniem środowiska. Rozwój wykorzystania odnawialnych źródeł energii w szczególności:

- zwiększy bezpieczeństwo energetyczne kraju poprzez decentralizację wytwarzania energii, zróżnicowanie jej źródeł, wykorzystanie jej lokalnych zasobów oraz wprowadzenie pożądanego elementu konkurencji wobec naturalnych monopolii w sektorze energetyczny
- wpłynie na rozwój lokalnych rynków pracy, tworząc miejsca pracy w dziedzinie produkcji urządzeń oraz montażu i eksploatacji instalacji wytwarzających energię ze źródeł odnawialnych;
- będzie stymulować rozwój nowoczesnych technologii i modernizację infrastruktury technicznej
- ograniczy szkody w środowisku związane z wydobyciem i spalaniem paliw kopalnych;
- ułatwi realizację międzynarodowych zobowiązań Polski w zakresie redukcji emisji zanieczyszczeń powietrza.

Podstawowe działania w zakresie rozwoju wykorzystania energii ze źródeł odnawialnych powinny podtrzymać i zintensyfikować dotychczasowe kierunki rozwoju energetyki odnawialnej poprzez:

- szerokie wprowadzenie nowoczesnych technologii i urządzeń przetwarzających energię ze źródeł odnawialnych na nośniki użyteczne we wszystkich sferach produkcji, usług i konsumpcji
- intensywny rozwój energetyki odnawialnej na szczeblu regionalnym i lokalnym, pracującej w układach zdecentralizowanych na regionalne i lokalne potrzeby;
- popularyzację i wdrożenie najlepszych praktyk w dziedzinie wykorzystania energii ze źródeł odnawialnych, w sferze rozwiązań technologicznych, administracyjnych i finansowych.

W celach krótkoterminowych wskazano

- harmonizację polityki rozwoju wykorzystania energii odnawialnej z politykami sektorowymi, poprzez wprowadzenie wzrostu wykorzystania odnawialnych źródeł energii do programów wykonawczych polityki ekologicznej, energetycznej, rolnej, transportowej, rozwoju regionalnego oraz polityki zagospodarowania przestrzennego kraju,
- opracowanie programów działań krótko-, średnio i długoterminowych, gromadzenie i popularyzacja informacji użytecznych w rozwoju energetyki odnawialnej oraz pomoc samorządom, przedsiębiorstwom, organizacjom pozarządowym i osobom prywatnym w przygotowaniu planów rozwoju i planów inwestycyjnych w dziedzinie wykorzystania energii odnawialnej;
- zwiększenie zaangażowania i poprawę efektywności wykorzystania środków publicznych (budżetowych i pozabudżetowych) kierowanych na realizację programów wzrostu użytkowania odnawialnych źródeł energii;
- wzmoczenie wysiłków na rzecz uzyskania wsparcia finansowego Unii Europejskiej w realizacji wyżej wymienionych programów (w ramach funduszy pomocowych, przedakcesyjnych, strukturalnych i celowych przeznaczonych na energetykę odnawialną), jak również wsparcia międzynarodowych instytucji finansowych.

Polityka Ekologiczna Państwa w latach 2009–2012 z perspektywą do roku 2016.

Jednym z celów dotyczących planowania przestrzennego zawartych w PEP jest przywrócenie właściwej roli planowania przestrzennego na obszarze całego kraju, w szczególności dotyczy to miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, które powinny być podstawą lokalizacji nowych inwestycji. Szczególnie trudne zadania związane z ochroną atmosfery, a właściwie z przeciwdziałaniem zmianom klimatu, wynikają dla RP z przyjętej przez Radę Europejską wiosną 2007 r. decyzji o redukcji emisji dwutlenku węgla z terenu Unii o 20% do roku 2020. Poza tym Rada Europejska przyjęła, że w 2020r. udział odnawialnych źródeł w produkcji energii wyniesie co najmniej 20% i o tyleż samo wzrośnie efektywność energetyczna. Akurat w Polsce, z uwagi na wspomniany bilans energii pierwotnej oparty na węglu, ochrona atmosfery to zarazem ochrona jej zasobów przed zanieczyszczeniem i zmianami klimatu.

Kierunki działań w latach 2009-2012.

Z przeglądu zadań, jakie stoją obecnie przed Polską w zakresie ochrony powietrza przed zanieczyszczeniem wynika, że największym wyzwaniem jest m.in.:

- dalsza redukcja emisji SO₂, NO_x i pyłu drobnego z procesów wytwarzania energii; zadanie to jest szczególnie trudne dlatego, że struktura przemysłu energetycznego Polski jest głównie oparta na spalaniu węgla i nie można jej zmienić w ciągu kilku lat;
- możliwie szybkie uchwalenie nowej polityki energetycznej Polski do 2030r., w której zawarte będą mechanizmy stymulujące zarówno oszczędność energii, jak i promujące rozwój odnawialnych źródeł energii; te dwie metody bowiem w najbardziej radykalny sposób zmniejszają emisję wszelkich zanieczyszczeń do środowiska, jak też są efektywne kosztowo i akceptowane społecznie; Polska zobowiązała się do tego, aby udział odnawialnych źródeł energii w 2010r. wynosił nie mniej niż 7,5%, a w 2020r. - 14% (wg Komisji Europejskiej udział powinien być nie mniejszy niż 15%); tylko przez szeroką promocję korzystania z tych źródeł, wraz z zachętami ekonomicznymi i organizacyjnymi Polska może wypełnić te ambitne cele;
- modernizacja systemu energetycznego, która musi być podjęta jak najszybciej nie tylko ze względu na ochronę środowiska, ale przede wszystkim ze względu na zapewnienie dostaw energii elektrycznej; decyzje o modernizacji bloków energetycznych i całych elektrowni powinny zapadać przed rokiem 2010 ze względu na długi okres realizacji inwestycji w tym sektorze; może tak się stać jedynie przez szybką prywatyzację sektora energetycznego i związanym z nią znacznym dopływem kapitału inwestycyjnego;
- w latach 2009-2012 także podjęcie działań związanych z gazyfikacją węgla (w tym także z gazyfikacją podziemną) oraz z techniką podziemnego składowania dwutlenku węgla; dopiero dzięki uruchomieniu pełnego pakietu ww. działań można liczyć na wypełnienie przez Polskę zobowiązań wynikających z opisanych wyżej dyrektyw.

Oprócz wymienionych dokumentów o charakterze ogólnym, w Polsce, w nawiązaniu do przepisów ustawy (Prawo ochrony środowiska i Prawo o odpadach) funkcjonuje kilka innych programów szczegółowych w zakresie ochrony środowiska. Są to:

Krajowy Program Zwiększenia Lesistości

Program jest jednym z elementów kształtowania przestrzeni przyrodniczej Polski, zawarto w nim wytyczne sporządzania lokalnych planów zwiększania lesistości. Jego założenia są zgodne z ratyfikowanymi przez Polskę konwencjami międzynarodowymi.

Program zakłada zwiększenie lesistości kraju do 30% w latach 2001-2020, przy uwzględnieniu czynników wynikających z konieczności ochrony przyrody i krajobrazu oraz preferencji zalesieniowych gmin.

Krajowy Plan Gospodarki Opadami 2014

Konieczność opracowania Krajowego Planu Gospodarki Opadami jest określona ustawą z dnia 27 kwietnia 2001 roku o odpadach. Założenia planu są zgodne ze strategicznymi dokumentami Unii Europejskiej i Polski.

W programie określono zakres zadań niezbędnych do zapewnienia zintegrowanej gospodarki odpadami w kraju w sposób zapewniający ochronę środowiska, uwzględniający uwarunkowania ekonomiczne kraju, poziom infrastruktury technicznej. Na potrzeby programu dokonano podziału odpadów na odpady komunalne, niebezpieczne i pozostałe oraz opracowano strategię postępowania z poszczególnymi rodzajami odpadów, preferując redukcję ilości składowanych odpadów i preferując ich wtórne wykorzystanie.

Strategia Rozwoju Energetyki Odnawialnej.

Obecnie podstawowym źródłem energii odnawialnej wykorzystywanym w kraju jest biomasa oraz energia wodna, natomiast energia geotermalna, wiatru, promieniowania słonecznego, ma mniejsze znaczenie. W dokumencie postawiony cel jest celem politycznym, wymuszającym dalsze działania, w tak zasadniczej kwestii dla zrównoważonego rozwoju, jaką jest wzrost wykorzystania energii odnawialnej w Polsce. Pierwszy okres realizacji strategii do roku 2010, z uwagi na wieloletnie opóźnienia Polski w stosunku do Unii Europejskiej w zakresie systemowych rozwiązań wspierających rozwój odnawialnych źródeł energii, należy maksymalnie wykorzystać na wdrożenie podobnych rozwiązań jakie istnieją w Unii od wielu lat. W trakcie tego okresu powinno nastąpić sprawdzenie zaproponowanych w dokumencie rozwiązań, łącznie z ich weryfikacją, a także przedstawienie konkretnych programów rozwoju poszczególnych rodzajów energii odnawialnej. Na podstawie przedstawionych w dokumencie danych dotyczących

zarówno wykorzystania jak i potencjału technicznego odnawialnych źródeł energii w Polsce można powiedzieć, że w początkowym okresie wzrastać będzie przede wszystkim energetyczne wykorzystanie biomasy. Energetyka wiatrowa w naszym kraju zaczęła rozwijać się dopiero na początku lat dziewięćdziesiątych, głównie na wybrzeżu. Rejonami najbardziej uprzywilejowanymi do wykorzystania energii wiatru są Wybrzeże Morza Bałtyckiego, Suwalszczyzna i Równina Mazowiecka.

Polityka Energetyczna Państwa do 2025r.

Zgodnie z PEP gminna administracja samorządowa jest odpowiedzialna za zapewnienie energetycznego bezpieczeństwa lokalnego, w szczególności w zakresie zaspokojenia zapotrzebowania na energię elektryczną, ciepło i paliwa gazowe, z racjonalnym wykorzystaniem lokalnego potencjału odnawialnych zasobów energii i energii uzyskiwanej z odpadów. Racjonalne wykorzystanie odnawialnych źródeł energii (OZE) jest jednym z istotnych elementów zrównoważonego rozwoju państwa. Stopień wykorzystania odnawialnych źródeł energii zależy od ich zasobów i technologii ich przetwarzania. Generalnie można powiedzieć, że biomasa (uprawy energetyczne, drewno opałowe, odpady rolnicze, przemysłowe i leśne, biogaz) oraz energia wiatrowa realnie oferują największy potencjał do wykorzystania w Polsce przy obecnych cenach energii i warunkach pomocy publicznej. W dalszej kolejności plasują się zasoby energii wodnej oraz geotermalnej. Natomiast technologie słoneczne (pomimo ogromnego potencjału technicznego) z powodu niskiej efektywności kosztowej w odniesieniu do produkcji energii elektrycznej mogą odgrywać istotną rolę praktycznie wyłącznie do produkcji ciepła. Celem strategicznym polityki państwa jest wspieranie rozwoju odnawialnych źródeł energii i uzyskanie 7,5 % udziału energii, pochodzącej z tych źródeł, w bilansie energii pierwotnej. Dokonywać się to ma w taki sposób, aby wykorzystanie poszczególnych rodzajów odnawialnych źródeł energii sprzyjało konkurencji promującej źródła najbardziej efektywne ekonomicznie, tak aby nie powodowało to nadmiernego wzrostu cen energii u odbiorców. Stanowiąc to powinno podstawową zasadę rozwoju wykorzystania odnawialnych źródeł energii. Udział energii elektrycznej wytwarzanej w OZE w łącznym zużyciu energii elektrycznej brutto w kraju powinien osiągnąć 7,5 % w roku 2010. Jest on zgodny z indykatywnym celem ilościowym, ustalonym dla Polski w dyrektywie 2001/77/WE z dnia 27 września 2001r. w sprawie wspierania produkcji na rynku wewnętrznym energii elektrycznej wytwarzanej ze źródeł odnawialnych energii. Obserwowany w ostatnich latach znaczny postęp w wykorzystaniu energii wiatru czyni energetykę wiatrową jedną z najszybciej rozwijających się gałęzi przemysłu. Planuje się działania polepszające warunki inwestowania także w tym obszarze odnawialnych źródeł energii. Konieczne jest również wdrożenie rozwiązań zmierzających do poprawy współpracy elektrowni wiatrowych w ramach krajowego systemu elektroenergetycznego. Działania w tym zakresie nie mogą kolidować z wymaganiami ochrony przyrody (NATURA 2000). Należy ocenić od strony sieciowej, na ile mogą być lokalizowane w strefie przybrzeżnej Morza Bałtyckiego morskie farmy wiatrowe.

Krajowy Program Oczyszczania Ścieków Komunalnych.

Opracowanie Krajowego Programu Oczyszczania Ścieków Komunalnych wynika z zapisów ustawy Prawo wodne (Dz.U. Nr 115, poz. 1229 z późn. zm.). Program określa wykazy aglomeracji, które powinny być wyposażone w systemy kanalizacji zbiorczej i oczyszczalnie ścieków, określa wielkość koniecznych do usunięcia ładunków zanieczyszczeń biodegradowalnych w tych aglomeracjach, określa wykaz przedsięwzięć w zakresie budowy i modernizacji zbiorczych sieci kanalizacyjnych oraz oczyszczalni ścieków komunalnych i terminy ich realizacji niezbędne dla realizacji zapisów ustawy Traktatu Akcesyjnego.

Krajowa Strategia Ochrony Środowiska przed Trwałymi Zanieczyszczeniami Organicznymi.

Nadrzędnym celem strategii jest utrzymanie lub zmniejszenie poziomu emisji trwałych zanieczyszczeń organicznych do środowiska na poziomie wynikającym z porozumień międzynarodowych. Opracowanie strategii wynika z zapisów „Protokołu w sprawie trwałych zanieczyszczeń organicznych do Konwencji w sprawie transgranicznego zanieczyszczenia powietrza na dalekie odległości” (Protokół z Aarhus) oraz „Konwencji w sprawie trwałych zanieczyszczeń organicznych” (Konwencja Sztokholmska).

Strategia Ochrony Obszarów Wodno-Błotnych w Polsce wraz z Planem Działań (na lata 2006-2013).

Opracowanie Strategii wynika z zapisów Konwencji Ramsar, dotyczącej obszarów wodno-błotnych mających znaczenie międzynarodowe, zwłaszcza jako środowisko życiowe ptactwa błotnego. Polska przystąpiła do Konwencji 22 marca 1978 roku (Dz.U. Nr 7 poz. 24).

Nadrzędnym celem Strategii jest powszechna ochrona środowisk wodno-błotnych poprzez: zapewnienie ciągłości istnienia i naturalnego charakteru środowisk zachowanych obszarów wodno-błotnych oraz pełnionych przez nie funkcji ekologicznych, zatrzymanie procesów degradacji tych środowisk oraz restytucji przyrodniczej obszarów zdegradowanych. Osiągnięcie założonych celów wymaga m.in. wdrożenia zasad zrównoważonej gospodarki rolnej, leśnej, rybackiej i zintegrowanego planowania zagospodarowania i ochrony obszarów cennych przyrodniczo, renaturyzacji przeobrażonych obszarów, na których ustało użytkowanie, stworzenie zasad finansowania ochrony systemów hydrogenicznych, wdrożenie zasad racjonalnej gospodarki wodno-ściekowej i racjonalnej urbanizacji uwzględniających sąsiedztwo obszarów wodno-błotnych.

Koncepcja Przestrzennego Zagospodarowania Kraju 2030.

Koncepcja Przestrzennego Zagospodarowania Kraju określa politykę państwa w zakresie przestrzennego zagospodarowania kraju do roku 2030.

Koncepcja wyraża politykę przestrzenną państwa, określa uwarunkowania, cele i kierunki zrównoważonego rozwoju kraju, określa zasady, według których należy opracowywać studia uwarunkowań i kierunki zagospodarowania przestrzennego gmin, określa ustalenia, które należy uwzględnić w planach zagospodarowania przestrzennego województw. W koncepcji określono również konkretne elementy struktury przestrzennej oraz wymagania z zakresu ochrony środowiska i zabytków, z uwzględnieniem obszarów podlegających ochronie.

Narodowa Strategia Rozwoju Regionalnego na lata 2007–2013.

Dokument diagnozuje stan rozwoju regionalnego kraju i wskazuje problemy wymagające rozwiązania na szczeblu krajowym i lokalnym. Strategia koncentruje się na kluczowych zagadnieniach wpływających na rozwój potencjału poszczególnych regionów i likwidację różnicowania rozwoju regionalnego kraju: właściwej polityce makroekonomicznej państwa, poprawie konkurencyjności gospodarczej regionów i całego kraju, pomocy państwa w rozwiązywaniu specyficznych problemów lokalnych, wspieraniu rozwoju infrastruktury podstawowej, poprawie warunków instytucjonalnych oraz sprawności administracji.

Krajowa Strategia Rozwoju Regionalnego 2010-2020: Regiony, Miasta, Obszary Wiejskie.

Dokument określa cele i sposób działania rządów i samorządów województw dla osiągnięcia strategicznych celów rozwoju kraju. Strategia wyznacza cele polityki rozwoju regionalnego dla obszarów miejskich i wiejskich i definiuje ich powiązania z innymi planami rozwoju regionów. Jako najważniejsze cele strategii określono: wspomaganie wzrostu konkurencyjności regionów, budowanie spójności terytorialnej i przeciwdziałanie procesom marginalizacji na obszarach problemowych, tworzenie warunków dla skutecznej i partnerskiej realizacji działań rozwojowych ukierunkowanych terytorialnie. Strategia wpisuje się w ramy działań nakreślonych w Traktacie Lizbońskim.

Krajowa Strategia Ochrony i Umiarkowanego Użytkowania Różnorodności Biologicznej wraz z Programem Działań.

Opracowanie strategii wynika z zapisów Konwencji o Różnorodności Biologicznej przyjętej w Rio de Janeiro w 1992 roku. Strategia określa pożądany stan przyrody w Polsce, możliwy do osiągnięcia w określonym czasie. Kierowana jest do administracji rządowej różnych szczebli oraz samorządów lokalnych.

2.3. POZIOM REGIONALNY.

Wśród dokumentów na poziomie regionalnym są min.:

Wojewódzki Program Zwiększenia Lesistości na lata 2001-2010.

Program został opracowany jako element „Strategii rozwoju społeczno-gospodarczego województwa warmińsko-mazurskiego” i stanowi odniesienie do zapisów zawartych w obszarach strategicznych strategii „Restrukturyzacja obszarów wiejskich” i „Środowisko przyrodnicze”.

Głównym celem programu jest zwiększenie lesistości, jako elementu zrównoważonego rozwoju województwa. W ramach głównego celu wydzielono szereg celów priorytetowych, szczegółowych i kierunków działania, które integrują leśne zagospodarowanie gruntów porolnych i nieużytków ze zwiększeniem atrakcyjności obszarów wiejskich, ochroną walorów środowiskowych oraz wzrostem znaczenia obszarów wiejskich w polityce wewnętrznej państwa.

Plan Gospodarki Odpadami dla Województwa Warmińsko-Mazurskiego na lata 2007-2010 z uwzględnieniem perspektywy na lata 2011-2014.

Wojewódzki plan gospodarki odpadami jest częścią Programu Ochrony Środowiska Województwa Warmińsko-Mazurskiego i powstaje na podstawie krajowych i unijnych zapisów prawnych oraz Krajowego Planu Gospodarki Odpadami. Plan umożliwi kreowanie wojewódzkiej polityki gospodarowania odpadami, podejmowanie wspólnych działań przez lokalne administracje, koordynowanie działań podejmowanych wspólnie przez administracje lokalne, jednostki gospodarcze, instytucje i organizacje społeczne oraz opracowania przez gminne i powiatowe samorzady planów gospodarki odpadami.

Plan zagospodarowania przestrzennego województwa.

Plan zagospodarowania przestrzennego województwa jest podstawowym dokumentem określającym politykę rozwoju przestrzennego regionu.

Strategia Rozwoju Społeczno – Gospodarczego Województwa Warmińsko – Mazurskiego do roku 2020.

Niniejsza strategia rozwoju województwa warmińsko-mazurskiego jest aktualizacją „Strategii Rozwoju Społeczno-Gospodarczego Województwa Warmińsko-Mazurskiego” na lata 2000-2015. Strategia jest elementem krajowego systemu polityki regionalnej zapewniając kompatybilność z działaniami państwa wobec województwa oraz z działaniami na szczeblu powiatowym i gminnym. Głównym celem strategii jest „spójność ekonomiczna, społeczna i przestrzenna Warmii i Mazur z regionami Europy”. Osiągnięcie celu wymaga realizacji priorytetów strategicznych: Konkurencyjna

Gospodarka, Otwarte Społeczeństwo i Nowoczesne Sieci. W ich obrębie wydzielono zintegrowany szereg celów strategicznych i działań operacyjnych, których realizacja pozwoli na zmniejszenie różnic cywilizacyjnych występujących pomiędzy województwem a resztą kraju i innymi regionami Unii Europejskiej.

Program Ochrony Środowiska Województwa Warmińsko-Mazurskiego na lata 2011-2014 z uwzględnieniem perspektywy na lata 2015-2018.

Wojewódzki program ochrony środowiska służy realizacji polityki ekologicznej państwa i regionu. Celem strategicznym programu jest dobry stan środowiska umożliwiający zrównoważony rozwój. W programie określono m.in. cele i kierunki działań z zakresu ochrony przyrody i krajobrazu, bioróżnorodności, ochrony wód podziemnych, kopaliny, powierzchni ziemi.

Wśród pozostałych dokumentów na poziomie regionalnym należy także wymienić:

- ✓ **Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego;**
- ✓ **Program rewitalizacji;**
- ✓ **Plan Rozwoju Lokalnego;**
- ✓ **Inne studia, koncepcje i programy, odnoszące się do obszarów i problemów zagospodarowania przestrzennego i środowiska sporządzane odpowiednio do potrzeb i celów podejmowanych w tym zakresie prac.**

3. OGÓLNA CHARAKTERYSTYKA MIASTA I GMINY.

Miasto i Gmina Jeziorany położona jest w środkowej części Pojezierza Mazurskiego w dorzeczu Łyny. Posiada urozmaiconą rzeźbę terenu. Jest jedną z gmin Powiatu Olsztyńskiego i zajmuje powierzchnię 21351 ha. Na obszarze gminy usytuowanych jest 9 jezior. Do granic gminy przylegają 2 jeziora: Blanki i Luterskie, nad którymi zlokalizowane są tereny rekreacyjne.

Sieć osadnicza to miasto położone centralnie i 22 sołectwa, w których skład wchodzi 27 jednostek wiejskich. Przez teren gminy, począwszy od jeziora Luterskiego przepływa rzeka Symsarna, kierując swój dalszy bieg do jeziora Blanki.

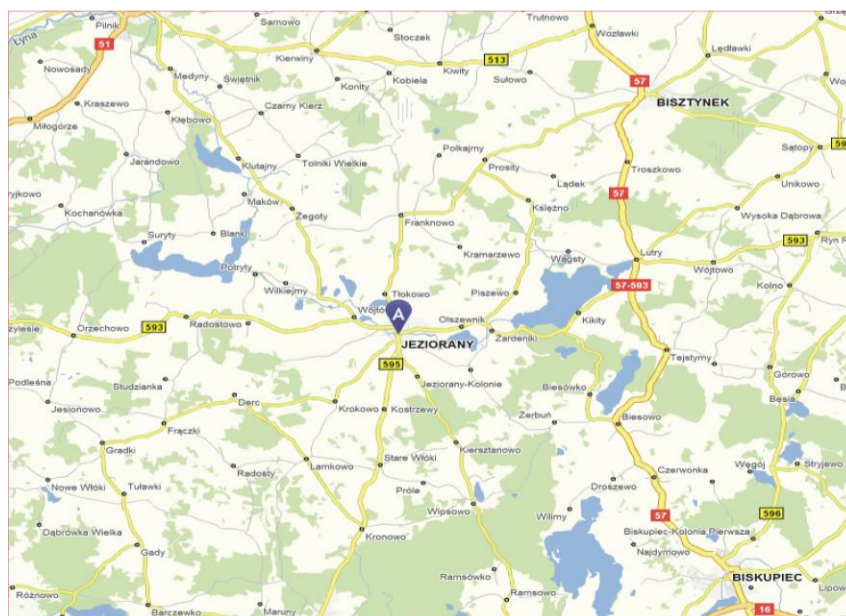

Mapa 1
Źródło: www.wikipedia.org/wiki

Mapa 2
Źródło: www.gminypolskie.pl

Mapa 1, 2 – Lokalizacja gminy Jeziorany na tle województwa warmińsko-mazurskiego i powiatu olsztyńskiego.

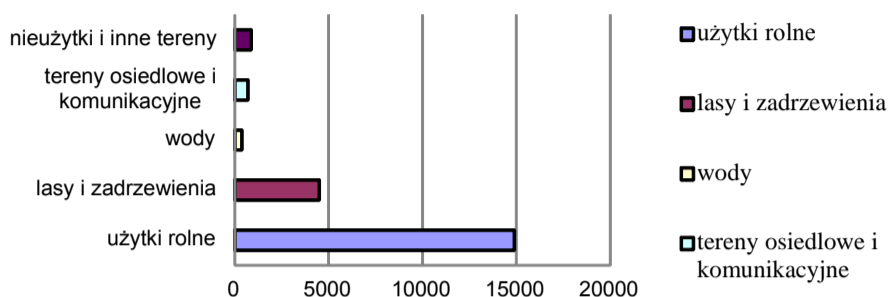

Na terenie miasta i gminy Jeziorany:

- zamieszkuje ok. 8400 mieszkańców wg stanu na dzień 31 grudnia 2003 roku,

- użytki rolne stanowią 14890 ha,
- lasy i zadrzewienia stanowią 4500 ha,
- wody stanowią 374 ha,
- tereny osiedlowe i komunikacyjne stanowią 706 ha,
- nieużytki i inne tereny stanowią 881 ha.

Wykres 1. Powierzchnie gruntów na terenie gminy Jeziorany w ha

Przedmiotowy teren stanowią tereny wolne od zabudowy, użytkowane jako tereny rolne. Na części omawianego terenu znajdują się tereny upraw wierzby energetycznej oraz trawy słoniowej. W większości obszar objęty opracowaniem stanowią tereny o dogodnych warunkach do zabudowy.

Fot 1 – Przedmiotowy teren (fotografia własna).

Fot 2 – Przedmiotowy teren (fotografia własna).

4. CHARAKTERYSTYKA STANU ŚRODOWISKA PRZYRODNICZEGO.

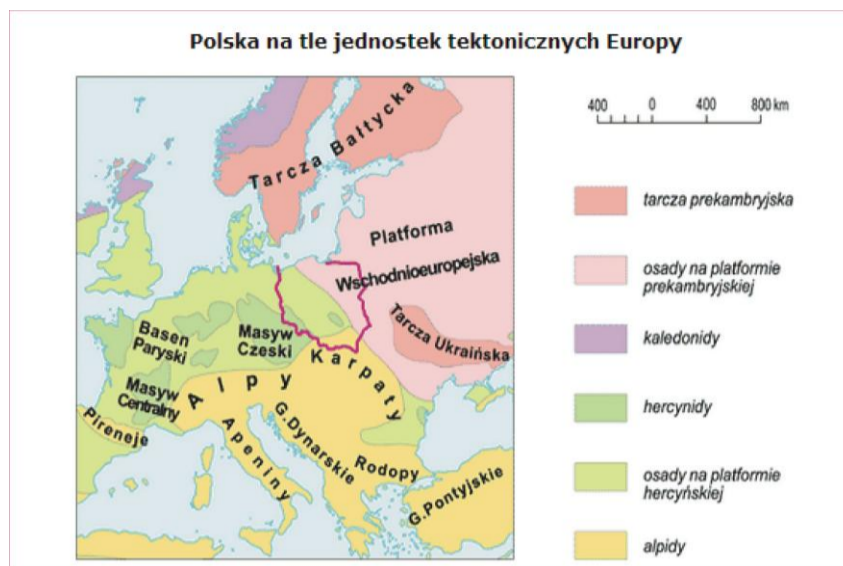
4.1. GEOMORFOLOGIA I BUDOWA GEOLOGICZNA.

Miasto Jeziorany położone jest w obrębie jednostki fizjograficznej zwanej Pojezierzem Olsztyńskim, które jest częścią Pojezierza Mazurskiego. Wchodzi ono w skład około bałtyckiej strefy pojeziernej. Teren miasta i okolic charakteryzuje się dość urozmaiconą rzeźbą, charakterystyczną dla obszarów młodoglacjalnych.

Przestrzennie dominuje wysoczyzna morenowa falista i pagórkowata. Najwyżej położone są tereny na południe od miasta – na wysokości rzędu 140 – 170 m n.p.m. W kierunku północnym teren obniża się. Na obszarze leżącym na południowy – zachód od miasta teren obniża się gwałtownie krawędzią o wysokości do 50 m z licznymi rozcięciami erozyjnymi do obniżeń pojeziernych leżących na wysokości około 110 - 120 m n.p.m. Powierzchnie terenów wysoczyznowych w obrębie miasta i okolic (poza kierunkiem południowym) leżą na ogół na wysokości około 120 – 140 m n.p.m. W obrębie terenów wysoczyznowych występują liczne formy wklęsłe, przeważnie drobnoprzestrzenne, będące na ogół zagłębieniami i obniżeniami wytopiskowymi.

Na południowy – wschód i północny – zachód od miasta znajdują się jeziora hydrologicznie związane z Symsarną - rzeką przepływającą przez miasto. Dolina Symsarny jest dość słabo wykształcona i o zróżnicowanym charakterze. Ma ona swoje odcinki przelomowe, w obrębie których płynie dolinami wciosowymi, a na wielu odcinkach przepływa przez obniżenia wytopiskowe i pojezierne.

Formy geomorfologiczne zasadniczo zostały ukształtowane w fazie pomorskiej zlodowacenia północnopolskiego, a zmodyfikowane w holocenie. Oprócz form naturalnych na terenie opracowania występują także formy powstałe w wyniku działalności człowieka. Geologicznie obszar miasta i gminy leży w Syneklizie Perybaltyckiej, części **Platformy Wschodnioeuropejskiej**. W części południowo – zachodniej gminy w 1973 roku został wykonany głęboki otwór – sięgający prekambriu. Krystaliczne podłoże prekambriu znajduje się na głębokości około 1,9 km

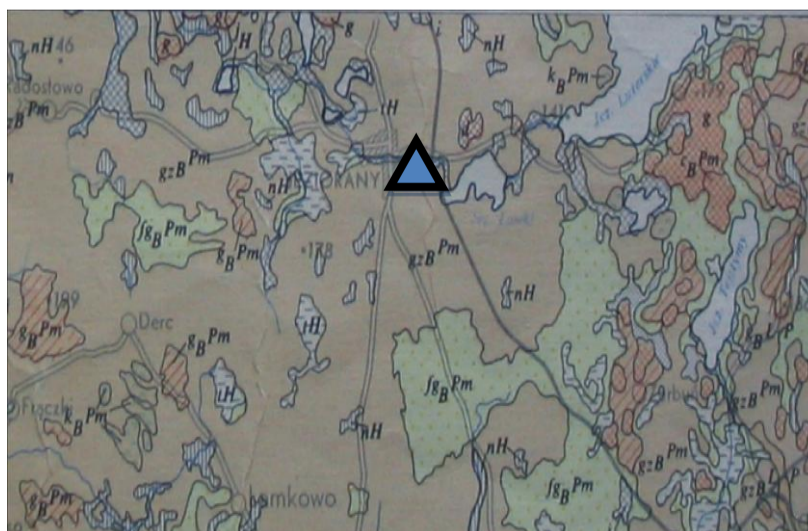
Mapa 3 – Polska na tle jednostek tektonicznych Europy.
Opracowanie własne na podstawie mapy www.wiking.edu.pl

Prekambryjski kraton nadbudowany jest kompleksem skał osadowych. Wśród nich można wyróżnić utwory paleozoiczne o miąższości rzędu 200 – 300 m, grubą pokrywę mezozoiczną - o miąższości około 1300 m oraz osady kenozoiczne – około 300 metrowej grubości.

Wśród tych ostatnich utwory przypowierzchniowe tworzą osady czwartorzędowe, głównie polodowcowe. Są to głównie plejstoceńskie naprzemiangle warstwy osadów gliniastych kolejnych zlodowaceń oraz osadów piaszczysto - żwirowych, tworzących się w okresach interglacjalnych. Ich miąższość na terenie gminy jest różna, przeważnie i waha się między 100 metrami, a 200 metrami.

Na powierzchni zalegają osady ostatniego zlodowacenia – północnopolskiego, oraz - w obniżeniach terenu – późniejsze osady holoceniowe.

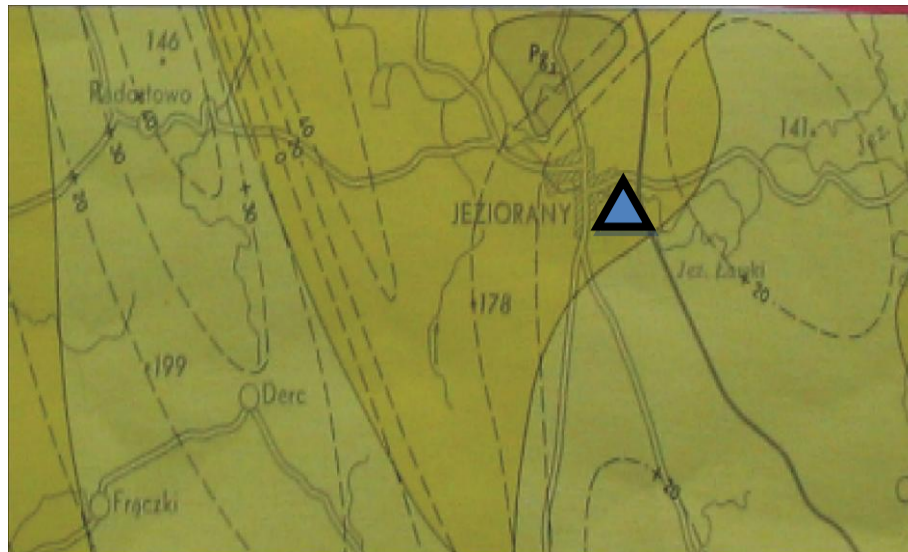
Jak wynika z fragmentu mapy geologicznej Polski utwory czwartorzędowe dla terenu objętego opracowaniem występują min. w postaci: gliny zwałowej, mułków, piasków rzecznych.

Mapa 4 – Fragment mapy geologicznej Polski w skali 1:200 000 (niebieskim trójkątem zaznaczono punkt w którym znajduje się obszar opracowania).

Utwory trzeciorzędowe dla terenu objętego opracowaniem występują w postaci ilów, mułków, podrzędnych mułowców i piasków, z przewarstwieniami węgla brunatnych (warstwy poznańskie dolne i środkowopolskie) oraz piaski

z przewarstwieniami mułków, iłów i poziomami węgla brunatnych (warstwy adamowskie).

Mapa 5 – Fragment mapy geologicznej Polski – mapa bez utworów czwartorzędowych w skali 1:200 000 (niebieskim trójkątem zaznaczono punkt w którym znajduje się obszar opracowania).

4.2. WARUNKI GLEBOWE.

Na południowy – zachód od miasta – w strefie krawędziowej wysoczyzny do obniżień pojeziernych występują gleby kompleksu pszennego wadliwego. Mają one ten sam skład mechaniczny co gleby kompleksu pszennego dobrego, natomiast ze względu na położenie na terenie silnie skonfigurowanym są trudniejsze do uprawy, zagrożone erozją, i okresowo mogą być zbyt suche. Są one przeważnie klasy IVa klasy bonitacyjnej, lokalnie klasy III. Dobór roślin jest ograniczony, plony stosunkowo silnie uzależnione od rozkładu i ilości opadów w sezonie wegetacyjnym. Zdecydowanie dominują gleby kompleksu pszennego dobrego wytworzone z glin lekkich lub średnich miejscami z domieszką pyłów, względnie z iłów pylastych. Są to gleby o bardzo korzystnych warunkach do produkcji rolnej, na ogół III klasy bonitacyjnej, przydatne bez ograniczeń do większości upraw.

Gleby kompleksów żytnich, mniej urodzajne, występują na małych powierzchniach, głównie w rejonie jeziora Pierścień. Obniżenia terenu przeważnie wypełniają użytki zielone średnie (III i IV klasy bonitacyjnej) oraz lokalnie – słabe (V i VI klasy bonitacyjnej). Są one przeważnie wykształcone na glebach pochodzenia organicznego: torfowych i mułowo – torfowych, a także lokalnie na czarnych ziemiach. W obrębie zabudowy miejskiej gleby są na ogół zdegradowane.

Według mapy glebowo - rolniczej w skali 1:5000 na obszarze objętym opracowaniem występują głównie gleby brunatne natomiast na niewielkich fragmentach terenu występują gleby hydrogeniczne. Dominującym typem są gleby brunatne, w których w zależności od odczynu i zawartości węgla wapnia wyróżnia się gleby brunatne właściwe oraz gleby wylugowane i kwaśne.

Na obszarze opracowania występują gleby brunatne właściwe wytworzone z gliny lekkiej podsypanej na głębokości od 25 do 50cm gliną średnią, gleby brunatne wylugowane i brunatne kwaśne wytworzone z gliny lekkiej pylastej podsypanej na głębokości od 25 do 50cm gliną średnią, czarne ziemie zdegradowane i gleby szare wytworzone z glin lekkich podsypanych na głębokości od 25 do 50cm gliną średnią oraz gleby torfowe i murszowo-torfowe.

Gleby brunatne właściwe powstałe w warunkach klimatu umiarkowanego pod roślinnością lasów liściastych, gleby bogate w glinko krzem, o intensywnym wietrzeniu fizycznym i biochemicznym, ze znaczną ilością próchnicy i odczynie słabo kwaśnym do obojętnego, o dobrych właściwościach fizycznych i z dużą zawartością mikroorganizmów glebowych. Zalicza się je głównie do kompleksu pszennego dobrego.

Gleby brunatne wylugowane i kwaśne wykazują podobne cechy morfologiczne do gleb brunatnych właściwych i występują w ich sąsiedztwie. Poziom próchnicy i poziom brunatnienia są przeważnie zakwaszone na skutek wypłukania związków wapnia z górnych partii profilu glebowego. Gleby wytworzone z glin piaszczystych i piasków gliniastych zaliczane są do kompleksu pszennego – żytniego, natomiast gleby piaszkowe należą do kompleksów żytnich.

Czarne ziemie powstają na utworach mineralnych zasobnych w materię organiczną oraz węglan wapnia, lub będących pod wpływem wód gruntowych zasobnych w kationy wapnia. Występują na obszarach płaskich obniżień, obszarach pojeziernych, starych aluwiach, obrzeżeniach torfowisk i deluwiach. Ich powstanie jest generalnie uwarunkowane długotrwałym oddziaływaniem wysokiego zwierciadła wód gruntowych, ale kształtują się również na bardzo ciężkich glinach i iłach w warunkach utrudnionego przesiąkania wód opadowych. Generalnie uznaje się je za gleby bardzo żyzne. Pod względem bonitacyjnym zaliczane są do II i III klasy.

Ze środowiskiem obfitującym w wodę związane są gleby hydrogeniczne. Powstają one we wszystkich obniżeniach terenu silnie zawilgoconych, przy zasadniczym udziale roślinności wodolubnej, bagiennej i łąkowej. Należą do nich gleby torfowe, mułowo – torfowe i murszowo – mineralne. Ze względu na trwałe lub okresowe podmokłości, gleby te nadają się pod użytki zielone.

nadmierna zawartość fosforanów, a także niedobory tlenu.

W Potrytach rzeka oczyściła się do klasy III, a czynnikami decydującymi o tej klasie są głównie zawartość fosforanów i fosforu oraz nieodpowiednia bakteriologia.

Z pozostałych cieków badany był jednorazowo w 1980r. dopływ do jez. Luterskiego w rejonie Żardenik (II klasa) i ciek łączący jez. Krzywe z jez. Wójtoweckim przy ujściu do jeziora Wójtoweckiego (NON – ze względu na nieodpowiednie parametry tlenowe oraz nadmierną zawartość fosforanów).

Powiatowy Inspektor Sanitarny w Olsztynie, oddział w Biskupcu bada stan sanitarny dwóch kąpielisk na jeziorach terenu gminy. Są to kąpieliska w Tłokowie na jeziorze Pierścień i w Kikitach na jeziorze Luterskim. Jakość wód na tych kąpieliskach w ostatnich latach nie budzi zastrzeżeń – wyniki oscylują między I i II klasą.

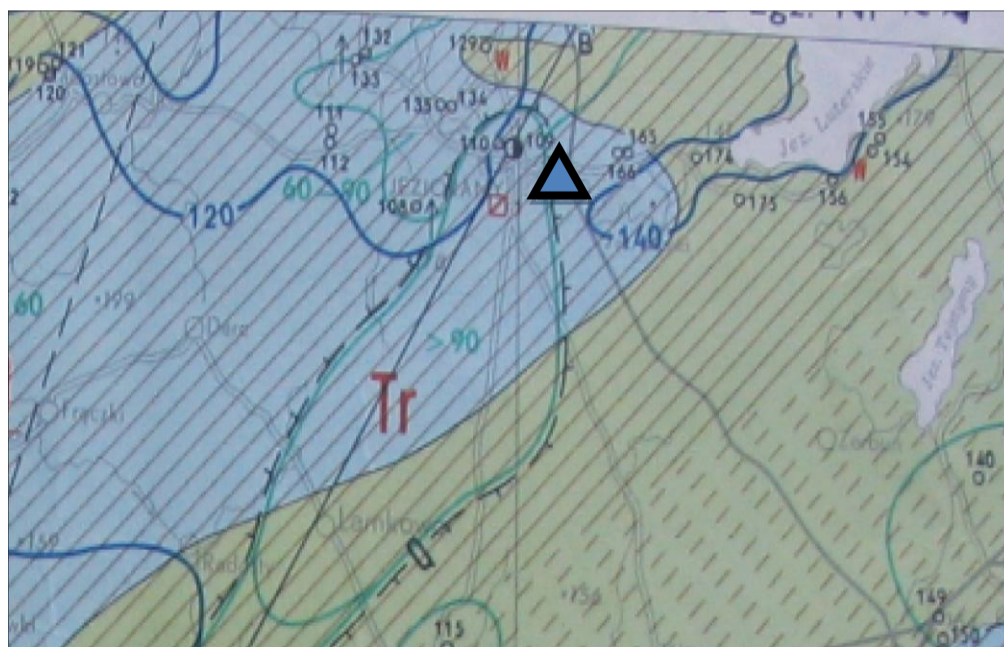
Rejon Jezioran charakteryzuje się zróżnicowanymi warunkami hydrogeologicznymi. Woda ujmowana jest z różnych poziomów wodonośnych położonych na głębokościach od 30 do 122 m w czwartorzędzie oraz z poziomu oligoceńskiego (z głębokości poniżej 183m – studnia w byłej mleczarni w Jezioranach). Wydajności poszczególnych studni są bardzo różne – w granicach od ok. 10 m³/h do ok. 60 m³/h i więcej – na ujęciu miejskim.

Użytkowe warstwy wodonośne są generalnie chronione w sposób naturalny przed zanieczyszczeniami z powierzchni terenu. Ochronę tą stanowią osady słabo przepuszczalne, głównie gliny zwałowe, oddzielające warstwy wodonośne od powierzchni terenu. Prawdopodobnym obszarem zasilania warstw jest południowa część gminy.

Ujmowane wody podziemne są generalnie średniej jakości. Wymagają na ogół nieskomplikowanego uzdatnienia, polegającego głównie na usunięciu nadmiaru żelaza i manganu.

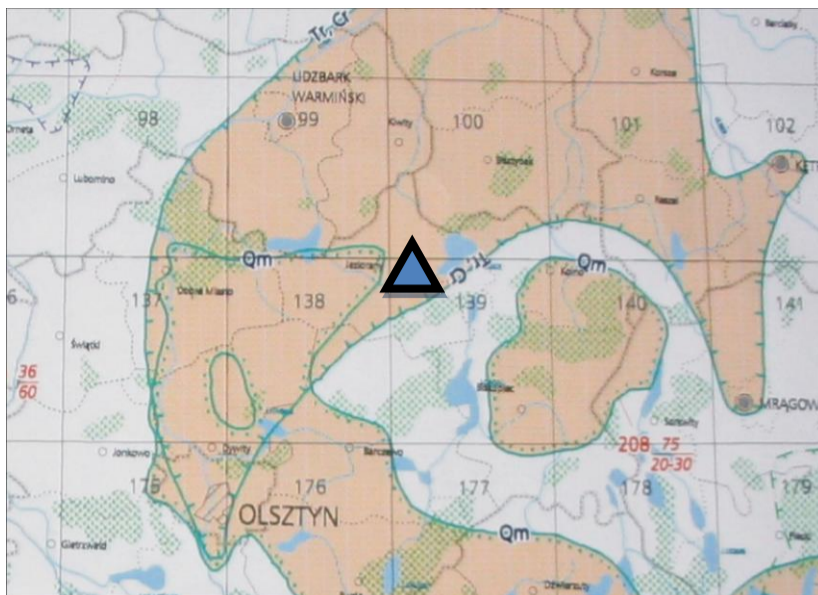
Z wyliczeń przedstawionych w fizjografii do studium gminy Jeziorany wynika, że pobór wód podziemnych na terenie miasta i gminy stanowi około 10 % ich zasobów dyspozycyjnych.

Według fragmentu Mapy Hydrogeologicznej Polski w skali 1:200 000 obszar opracowania planu znajduje się w VI hydrogeologicznym regionie mazurskim. Głębokość pierwszego użytkowego poziomu wodonośnego wynosi 60-90m i >90m. Wodonośność – potencjalna wydajność typowego otworu studziennego wynosi na części terenu 30-70m³/h oraz 10-30 m³/h. Izolacja pierwszego użytkowego poziomu wodnego od powierzchni jest pełna.

Mapa 7. - Fragment mapy hydrogeologicznej Polski (niebieskim trójkątem zaznaczono punkt w którym znajduje się obszar opracowania).

Według Mapy Głównych Zbiorników Wód Podziemnych w skali 1:500 000 przedmiotowy teren znajduje się w granicy wydzielen GZWP w ośrodkach szczelinowym i szczelinowo krasowym. Jest to zbiornik nr 205 znajdujący się w warstwach trzeciorzędowych. Przepływ wód z omawianego terenu do zbiornika jest wolny. Obszar opracowania znajduje się także w granicach głównego zbiornika wód podziemnych w Polsce: Zbiornik międzymorenowy nr 213 Olsztyn. W/w zbiornik jest zasilany z powierzchni terenu, prawdopodobnie między innymi przez „okna erozyjne” znajdujące się w wyżej zalegających glinach zwałowych. Wymienione przyczyny sprawiają, że teren jego występowania i tereny sąsiednie powinny się chronić przed zanieczyszczeniem.

Mapa 8. - Wyrus mapy GZWP w skali 1: 500 000. (opracowanie własne na podstawie mapy GZWP).

4.4. WARUNKI KLIMATYCZNE.

Klimat miasta i gminy Jeziorany, podobnie jak klimat Polski, odznacza się dużą różnorodnością i zmiennością typów pogody. Związane jest to z przemieszczaniem się frontów atmosferycznych i częstą zmiennością mas powietrza. Fluktuacje stanów pogody są nawet większe niż w pozostałych nizinnych regionach kraju, co związane jest z różnorodnością fizjograficzną podłoża: urozmaiconą rzeźbą, występowaniem kompleksów leśnych, obszarów podmokłych oraz bogatej sieci wód powierzchniowych.

Mazurska dzielnica klimatyczna – do której należy gmina Jeziorany – jest najchłodniejsza w nizinnej części Polski, a związane jest to głównie z chłodnymi zimami i wiosnami. Warunki te kształtują bardzo krótki okres wegetacyjny, który dla Biskupca i Lidzbarka Warmińskiego (najbliższych miejscowości z posterunkami meteorologicznymi) wynosi średnio tylko około 191- 192 dni. Jest to wartość podobna jak dla Zakopanego. Dla porównania dla Szczecina i Wrocławia wynosi ona około 230 dni.

Średnie roczne temperatury wynoszą około + 6,4^oC do + 6,6^oC. Najzimniejszymi miesiącami są luty i styczeń. Średnie temperatury z wielolecia w tych miesiącach wynoszą od - 4,1^oC do - 4,5^oC . Najcieplejszym jest lipiec. Średnie temperatury z wielolecia w tym miesiącu wynoszą od 16,7^oC do 17,1^oC . Średnia liczba dni gorących (powyżej 25^oC) wynosi 25 – 26.

Roczne sumy opadów wynoszą średnio około 610 – 624 mm. Największe są latem (w lipcu około 86 – 89 mm), a najmniejsze wczesną wiosną (marzec 26 – 29 mm). Dni z opadem jest średnio około 161 – 163 w roku. Pokrywa śnieżna utrzymuje się średnio około 104 - 114 dni w roku.

Przeważają wiatry z kierunków: południowo – zachodniego (19-20%). Znaczny jest też udział wiatrów z kierunku zachodniego, z którego to kierunku wiatry wieją z częstością 15-16%. Z pozostałych kierunków wiatry wieją średnio około 1,5 – 2 razy rzadziej. Przeważają wiatry słabe i o średniej prędkości. Wiatry silne i porywiste występują najczęściej jesienią i zimą.

Najwięcej dni pochmurnych występuje późną jesienią (w grudniu), a najmniej późnym latem (we wrześniu). Zachmurzenie generalnie jest większe w okresie późnej jesieni i zimą, mniejsze w pozostałych porach roku.

Na klimat lokalny ma wpływ rzeźba terenu.

Obniżenia terenowe przyczyniają się do zalegania chłodnego, wilgotnego powietrza, dużych wahań dobowych temperatury, mniejszych prędkości wiatrów, występowania przymrozków wczesną jesienią.

Topoklimat terenów wyniesionych jest na ogół bardziej sprzyjający pobytowi ludzi. Cechą ujemną jest narażenie na działanie silnych wiatrów w kulminacjach pagórków.

Według mapy „Zasoby energii wiatru w Polsce” sygnowanej przez IMGW Oddział Warszawski Ośrodek Meteorologii Autor Halina Lorenc, teren gminy Jeziorany leży w strefie III „korzystnej”. Poniżej niebieskim trójkątem zaznaczono przybliżony obszar lokalizacji inwestycji.

Źródło: www.geoland.pl/dodatki/energia_lvi/mapa_energiawiatru.html

Mapa 9. – Mapa Stref energii wiatru w Polsce.

Na klimat lokalny ma wpływ rzeźba terenu. Obniżenia terenowe przyczyniają się do zalegania chłodnego, wilgotnego powietrza, dużych wahań dobowych temperatury, mniejszych prędkości wiatrów, występowania przymrozków wczesną jesienią. Topoklimat terenów wyniesionych jest na ogół bardziej sprzyjający pobytowi ludzi. Cechą ujemną jest narażenie na działanie silnych wiatrów w kulminacjach pagórków.

Z badań stanu powietrza atmosferycznego prowadzonych na terenie województwa w kompleksach leśnych (dotyczących zawartości tlenków siarki i azotu) można wnioskować, że ich zawartość jest niższa niż średnio w Polsce. Ich stężenia średnioroczne mieszczą się w normach obowiązujących dla obszarów specjalnie chronionych, takich jak leśne kompleksy promocyjne, uzdrowiska i parki narodowe.

4.5. KOPALINY.

Na obszarze miasta nie występują udokumentowane złoża kopaliny. Na północ od miasta, w pobliżu Tłokowa, w niewielkim zagłębieniu występuje gytia wapienna mogąca mieć ewentualną przydatność gospodarczą jako nawóz wapniowy. Jej zasoby szacunkowe wynoszą 54 tys. m³. Gytia występuje pod torfem o grubości kilkudziesięciu centymetrów.

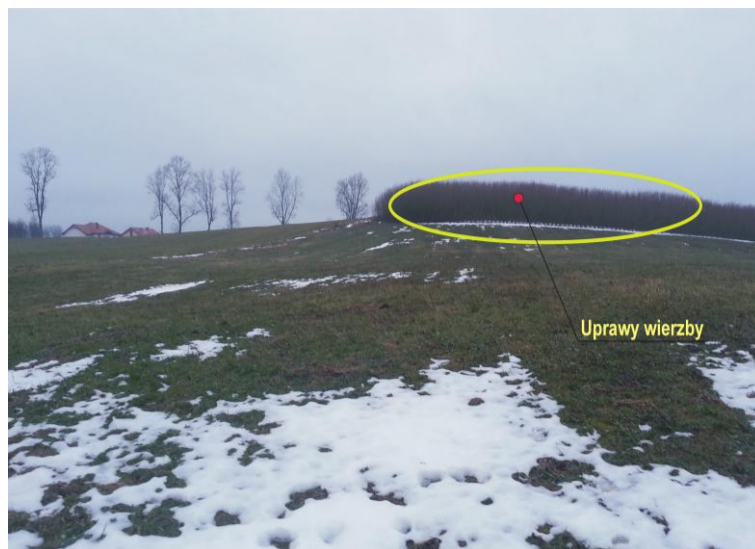
4.6. SZATA ROŚLINNA.

Roślinność rzeczywista terenu objętego opracowaniem stanowi: roślinność charakterystyczna dla terenów rolnych, roślinność porastająca nieużytki oraz roślinność charakterystyczna dla terenów podmokłych. Przedmiotowy teren budują także kompleksy roślinności użytkowane jako uprawy wierzby energetycznej oraz trawy słońowej.

Roślinność porastająca tereny uwilgotnione

Fot 3. Roślinność przedmiotowego terenu (fotografia własna).

Fot 4. Roślinność przedmiotowego terenu (fotografia własna).

Fot 5. Roślinność przedmiotowego terenu (fotografia własna).

4.7. ŚWIAT ZWIERZĘCY.

Podczas wizji terenowej zaobserwowano ślady zwierzyny łownej. Z racji tego, iż omawiane obszary stanowią tereny upraw wierzby energetycznej i miskanta możliwe jest żerowanie dzikiej zwierzyny oraz migracja na tereny sąsiednie.

4.8. FORMY OCHRONY PRZYRODY.

Przedmiotowy teren znajduje się poza Obszarem Chronionego Krajobrazu oraz poza Obszarami Natura 2000. Od strony północnej przedmiotowy teren graniczy z Obszarem Chronionego Krajobrazu Doliny Symsarny, wprowadzonym Rozporządzeniem Nr 161 Wojewody Warmińsko-Mazurskiego z dnia 19 grudnia 2008r. w sprawie Obszaru Chronionego Krajobrazu Doliny Symsarny (Dziennik Urzędowy Województwa Warmińsko-Mazurskiego z 2008r. Nr 21, poz. 3153).

W studium wyznacza się lokalny korytarz ekologiczny. Obszary korytarzy wyróżniają się wrażliwością wód powierzchniowych na zanieczyszczenie oraz wysokimi walorami krajobrazowymi. Jest on także cenny ze względów przyrodniczych – będąc korytarzem ekologicznym o znaczeniu regionalnym. W związku z tym są one predysponowane do użytkowania ekstensywnego z predyspozycjami do takich funkcji gospodarczych jak rekreacja i rolnictwo.

Obszar miasta stanowi poważną barierę w ciągłości przestrzennej korytarza ekologicznego doliny Symsarny. Korytarze ekologiczne spełniają ważną rolę w funkcjonowaniu przyrody jako drogi migracji zwierzyny umożliwiające wymianę genową poszczególnych populacji. Są to też tereny stanowiące istotny element terenów, które można określić jako biologicznie czynne, ważne dla utrzymania równowagi przyrodniczej. W skład tych terenów wchodzi głównie obniżenia pojeziorne i powytopiskowe (szczególnie te o wysokim poziomie wód gruntowych z oczkami wodnymi, porośnięte naturalną roślinnością nie będącą przedmiotem gospodarczego wykorzystania), doliny rzeczne i lasy. Jako teren najbardziej odpowiedni do spełniania do pewnego stopnia funkcji ciągu ekologicznego - łączącego przerwany w obrębie miasta korytarz doliny Symsarny – uważa się dolinę prawego dopływu Symsarny i jej odgałęzienie. Na załączniku graficznym do ekofizjografii zaznaczono w/w korytarz ekologiczny.

Teren objęty opracowaniem znajduje się w granicach obszaru funkcjonalnego Zielone Płuca Polski. Celem istnienia ZPP jest promowanie rozwoju proekologicznego oraz utrzymanie zrównoważonych struktur przestrzennych dla zapewnienia wysokiego standardu środowiska przyrodniczego.

4.9. WALORY PRZYRODNICZE I KRAJOBRAZOWE.

Na terenie objętym opracowaniem występuje małe zróżnicowanie powierzchni terenu, stad teren tworzy warunki dogodne do zabudowy. Na podniesienie wartości krajobrazowych ma wpływ położenie terenu co stwarza pozytywne widoki na otwarte tereny rolnicze.

4.10. GOSPODARKA ODPADAMI.

Na terenie gminy Jeziorany brak obecnie stałego składowiska odpadów stałych. Odpady z miasta są wywożone na wysypisko odpadów w Sękitach koło Bisztynka.

Jednakże z uwagi na brak jakichkolwiek segregacji i utylizacji odpadów gospodarka odpadami stałymi na terenie miasta i gminy ocenia się, że jest na niskim poziomie.

Ponadto brak jest zorganizowanego systemu w PGO oraz odbioru odpadów stałych wraz ze wstępną ich segregacją i odzyskiem surowców wtórnych.

4.11. ZAOPATRZENIE W WODĘ.

Dla miasta Jeziorany zaopatrzenie w wodę odbywa się z istniejącego ujęcia wgłębnego zlokalizowanego w północnej części miasta.

Ujęcie składa się z 2 studni wierconych o zatwierdzonych zasobach w kategorii „B”.

Parametry techniczne studni:

Nr studni	Wydajność Q w m ³ /h	Głębokość H w (m)	Depresja S w (m)
Nr 3	69,0	90,0	4,50
Nr 5	97,0	93,0	4,83

Woda przeznaczana jest do zaspokojenia potrzeb bytowo-gospodarczych ludności, usług dla miasta oraz w niewielkim stopniu dla rekreacji.

Miasto jest zaopatrywane ze zmodernizowanej stacji uzdatniania wody przy ul. Kopernika 30 w Jezioranach, przejętej na mienie komunalne od syndyka upadłości „Beta-Milk” Sp. z o.o. Znajdują się tu również urządzenia do uzdatniania, zestaw pompowy, zbiornik o pojemności 300 m³ i dwie w/w studnie głębinowe.

Woda uzdatniona tłoczona jest za pomocą pomp do rozbudowanej sieci wodociągowej magistralnej i rozdzielczej. Sieć ta ułożona jest głównie z rur żeliwnych a także z rur PVC. Niektóre odcinki sieci są w złym stanie technicznym i wymagają wymiany na nowe. Natomiast cała sieć wodociągowa powinna być wyposażona w hydranty p.poż. Z ujęcia miejskiego woda jest doprowadzona także do miejscowości: Jeziorany Kolonia, Lekity, Olszewnik, Piszewo, Pierwągi, Miejska Wieś, Żardeniki, Kikity.

Wydajność istniejących ujęć wodnych jest wystarczająca dla zaspokojenia potrzeb istniejących i perspektywicznych miasta. Stwierdzić należy, że możliwość ujmowania wód użytkowych na terenie miasta oraz budowa nowych odcinków sieci wodociągowej nie stanowi bariery rozwojowej.

4.12. GOSPODARKA ŚCIEKOWA.

Na terenie miasta istnieje zorganizowana gospodarka ściekowa. Główne kanały sanitarne i sieć kanalizacji sanitarnej zlokalizowane są praktycznie na terenie całego miasta.

Ścieki odprowadzane są grawitacyjnie oraz za pomocą przepompowni ścieków w kierunku istniejącej oczyszczalni ścieków w północnej części miasta.

Obecna biologiczno-mechaniczna oczyszczalnia ścieków została wybudowana w dwóch etapach i może przyjąć oraz oczyścić w ciągu doby 1000 m³ ścieków. Przepustowość i stan techniczny istniejących kolektorów sanitarnych jest wystarczająca do przejęcia większości ścieków z miasta.

Ścieki z północnej części miasta (z niewielkiej części budynków) odprowadzane są do zbiorników bezodpływowych skąd są wywożone samochodami asenizacyjnymi do punktu zlewnego do miejskiej oczyszczalni ścieków.

W miejscowości Jeziorany obecnie zrealizowane są wszystkie odcinki sieci kanalizacji sanitarnej, budowanej w dwóch etapach. Pierwszy etap budowy sieci kanalizacji objął południową część miasta (do rzeki Symsarny) i został wybudowany w latach 1998-1999. Drugi etap sieci został wybudowany w latach 2000-2002 i objął pozostałą część miasta. Obecnie niektóre odcinki sieci wymieniane są na nowe. Zakładane skanalizowanie obszarów wiejskich wymaga w obszarze miasta realizacji kolektorów głównych w kierunku Tłokowa i Olszewnika. Dotychczas do sieci miejskiej włączono miejscowość Wójtówko. Do miejskiej oczyszczalni ścieków doprowadzane są również ścieki ze zbiorników bezodpływowych z terenu całej gminy. Rezerwa istniejącej oczyszczalni ścieków pozwala na rozwój perspektywiczny miasta i dalszą rozbudowę kanalizacji sanitarnej do innych miejscowości.

4.13. KANALIZACJA DESZCZOWA.

Miasto Jeziorany znajduje się w zlewni rzek: Zymzy i Symsarny. Główne kanały deszczowe i sieć drobniejszych kanałów odprowadzają wody opadowe deszczowe do niżej położonych odbiorników. Głównym odbiornikiem wód

powierzchniowych z terenów zainwestowania miejskiego są rzeki: Zymza i Symsarna. Kryte kanały deszczowe są przeważnie betonowe i mają średnice od ϕ 0,20 do ϕ 0,40 m.

Istniejąca kanalizacja deszczowa na terenie miasta odpowiada normom ochrony środowiska. Z nowo budowanych kompleksów parkingowych należy odprowadzać wody opadowe do istniejącej sieci kanalizacji deszczowej za pomocą separatorów olejów i benzyn. Niektóre odcinki istniejącej sieci są wymieniane na nowe także z uwagi na zły stan techniczny. Tereny projektowanej rozbudowy miasta położone w obszarach zabudowy mieszkaniowo-usługowej i produkcyjno-usługowej wymagają budowy nowego układu kolektorów wraz z siecią kanałów drugorzędnych odprowadzających wody opadowe do kanałów.

4.14. GAZOWNICTWO.

Miasto Jeziorany nie posiada gazu ziemnego. W najbliższych latach nie jest rozważane w planach PGNiG doprowadzenie sieci gazowej. Natomiast inicjatywy samorządu znalezienia innego inwestora i operatora mogą stanowić wariant w planowaniu zaopatrzenia w gaz przewodowy.

4.15. GOSPODARKA CIEPLNA.

Na terenie miasta gospodarka ciepła opiera się na kotłowniach, gdzie źródłem ciepła są kotły stalowe i żeliwne wodne bądź parowe opalane w zależności od typu lub rodzaju dostarczanego opału węglem kamiennym lub koksem. Ponadto w południowej części miasta planowana jest budowa kotłowni opalanej biomasą.

Z uwagi na wielkość i wyposażenie kotłowni te nie posiadają urządzeń odpylających. W ostatnich latach powstało kilka kotłowni opalanych olejem opałowym lekkim.

Istniejące źródła ciepła zaspokajają poszczególnych odbiorców, jednakże stan techniczny tych obiektów (na paliwo stałe) nie odpowiada obowiązującym normom, a ich niska sprawność, wysoki poziom emisji zanieczyszczeń powietrza atmosferycznego czy wysokie koszty eksploatacji sprawiają, że stają się one nieekonomiczne. W związku z tym zachodzi konieczność modernizacji źródeł ciepła, prowadzącej do racjonalizacji wykorzystania energii i ochrony powietrza atmosferycznego. Dla eliminacji nierentownych źródeł ciepła należy wykorzystać kompleksowe zastosowanie automatyki i najnowszych technologii oczyszczania spalin. Również istotne znaczenie dla gospodarki cieplnej w mieście Jeziorany mają działania modernizacyjne substancji budowlanej (gł. historycznej) w zakresie dociepleń budynków zgodnie z obowiązującymi normami.

Nowe obiekty winny być zaopatrywane w ciepło za pomocą źródeł ekologicznych np. przy wykorzystaniu oleju opałowego lekkiego typu Ekoterm, gazu zbiornikowego lub surowców odtwarzalnych (wkłady grzewcze na drewno). Dla części zabudowy komunalnej i mieszkalnictwa spółdzielczego zakłada się zaopatrzenie w ciepło ze źródeł scentralizowanych (z projektowanej kotłowni c.o.) Powyższe działania są przewidziane w założeniach do planu zaopatrzenia w ciepło m. Jeziorany, sporządzonych w trybie art. 19 ustawy Prawo energetyczne (autorstwa „Środowisko” s.c., Wilkasy ul. Moniuszki 17).

4.16. POWIETRZE ATMOSFERYCZNE.

Powietrze atmosferyczne jest nośnikiem wielu zanieczyszczeń. Stan czystości powietrza wpływa na jakość życia, a także na wyniki ekonomiczne z dziedzin gospodarczych ściśle związanych ze środowiskiem tj. rolnictwa, leśnictwa, turystyki. Należy nie dopuścić do pogorszenia się stanu czystości powietrza atmosferycznego w skali ogólnej oraz poprawę stanu w gminie.

W rejonie Jezioran nie jest prowadzona stała kontrola zanieczyszczeń powietrza. Najbliższy punkt stałego monitoringu znajduje się w Olsztynie przy ulicy Żołnierskiej 16 i Niepodległości 16. Wyniki przeprowadzanych badań odnoszone były do niedawna do listy substancji zanieczyszczających, zawartej w Rozporządzeniu Ministra Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa z dnia 28 kwietnia 1998 roku w sprawie dopuszczalnych stężeń substancji zanieczyszczających w powietrzu (Dz.U. Nr 55, poz. 355), które określało wartości dopuszczalne stężeń dla w/w substancji względem trzech okresów:

D_a – dopuszczalne stężenie średnioroczne,

D_{24} – dopuszczalne stężenie średniodobowe (24 godziny),

D_{30} – dopuszczalne stężenie chwilowe (30 minut).

Obecnie obowiązującym jest Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 6 czerwca 2002 roku w sprawie dopuszczalnych poziomów niektórych substancji w powietrzu, alarmowych poziomów niektórych substancji w powietrzu oraz marginesów tolerancji dla dopuszczalnych poziomów niektórych substancji (Dz.U. Nr 87, poz. 796). Zgodnie z tym rozporządzeniem, oceny stanu czystości powietrza oraz klasyfikacji poszczególnych terenów pod kątem wielkości zanieczyszczenia, należy dokonywać dla obecności poniższych substancji:

- ze względu na ochronę zdrowia ludzi: pył zawieszony PM 10, dwutlenek siarki SO_2 , dwutlenek azotu NO_2 , tlenek węgla CO, benzen, ołów oraz ozon O_3 ,
- ze względu na ochronę roślin: SO_2 i NO_2 oraz O_3 .

W rejonie miasta i gminy Jeziorany stan powietrza głównie związany jest z:

- źródłami emisji niskiej: lokalne kotłownie, indywidualne systemy grzewcze,
- szlakami komunikacyjnymi,
- zakładami przemysłowymi.

Zagrożenie dla czystości powietrza atmosferycznego istnieje w zasadzie tylko w sezonie grzewczym. Gminne, zakładowe kotłownie oraz paleniska domowe powodują okresowe zwiększenie się między innymi stężeń pyłu zawieszonego, dwutlenku siarki i dwutlenku węgla, których jednym z głównych źródeł jest właśnie spalanie paliw w celach ogrzewania budynków, jak również spalanie plastików stanowiących duże zagrożenie dla powietrza atmosferycznego. W stosowanych systemach grzewczych zaleca się unikać paliwa zanieczyszczonego, w tym głównie paliwa węglowego oraz plastików.

Poprawę stanu czystości powietrza atmosferycznego można uzyskać poprzez:

- upłynnienie ruchu pojazdów na drogach (planuje się budowę obwodnicy dla miasta Jeziorany),
- realizację projektu budowy dróg rowerowych jako alternatywnego środka komunikacji,
- zagospodarowanie terenów wzdłuż dróg poprzez zakładanie pasów zieleni izolacyjnej,
- zmniejszenie emisji zanieczyszczeń z kotłowni lokalnych, przemysłowych poprzez zmianę nośnika energii,
- ograniczenie emisji niskiej z gospodarstw domowych poprzez spalanie lepszych gatunków węgla, zwiększenie korzystania z innych nośników energii cieplnej,
- nie spalanie odpadów ,
- ograniczenie wypalania traw i chwastów.

5. CHARAKTERYSTYKA STUDIUM UWARUNKWAŃ.

Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego jest uchwalane przez gminę z mocy ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Studium określa lokalne zasady planowania przestrzennego przy uwzględnieniu zasad określonych w dokumentach wyższej rangi tj. koncepcji przestrzennego zagospodarowania kraju, strategii rozwoju i planu zagospodarowania przestrzennego województwa oraz strategii rozwoju gminy. Ustalenia studium są wiążące dla gminy, miasta lecz nie jest ono aktem prawa miejscowego.

W dotychczasowym studium na terenach objętych zmianą występowały obszary rozwoju funkcji usługowej, obszary rozwoju funkcji mieszkaniowej oraz obszary otwarte (rolniczej przestrzeni produkcyjnej). W zmianie studium dokonuje się zmiany przeznaczenia w części z terenów dotychczas przeznaczonych pod obszary otwarte (rolniczej przestrzeni produkcyjnej) na obszary rozwoju funkcji turystycznej, sportu i rekreacji. Tereny przeznaczone w dotychczasowym studium pod obszary rozwoju funkcji mieszkaniowej zostały w zmianie studium poszerzone kosztem terenów otwartych (rolniczej przestrzeni produkcyjnej). Przebieg układu nadrzędnego – projektowana obwodnica miasta Jeziorany zmieniła swój przebieg, zatem w zmianie studium została zaznaczona w nowych wariantach przebiegu. W/w obwodnica sąsiaduje z terenem objętym zmianą studium.

Poniżej zostały przedstawione fragmenty dotychczasowego studium oraz nowo projektowanej zmiany studium.

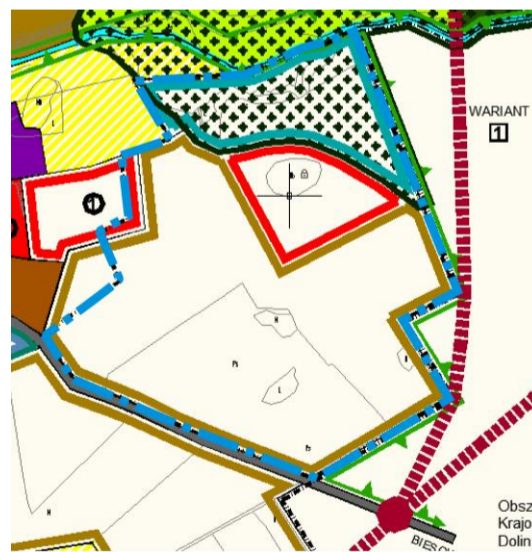
Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Jeziorany

Legenda

- Obszary rozwoju funkcji mieszkaniowej
- Obszary rozwoju funkcji usługowej
- Obszary otwarte (rolniczej przestrzeni produkcyjnej)
- Obszary rozwoju funkcji turystycznej, sportu i rekreacji
- Obszary rozwoju funkcji przemysłowej i usługowej
- Obszary rozwoju funkcji publicznej (administracyjnej, oświatowej, kulturalnej)
- Obszary rozwoju funkcji społecznej (sportu, rekreacji)
- Obszary rozwoju funkcji mieszkaniowej
- Obszary rozwoju funkcji usługowej
- Obszary rozwoju funkcji publicznej (administracyjnej, oświatowej, kulturalnej)
- Obszary rozwoju funkcji społecznej (sportu, rekreacji)
- Obszary rozwoju funkcji mieszkaniowej
- Obszary rozwoju funkcji usługowej
- Obszary rozwoju funkcji publicznej (administracyjnej, oświatowej, kulturalnej)
- Obszary rozwoju funkcji społecznej (sportu, rekreacji)

Projektowana zmiana studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Jeziorany

Legenda

- Granica obszaru objętego zmianą studium
- Obszary rozwoju funkcji mieszkaniowej
- Obszary rozwoju funkcji usługowej
- Obszary otwarte (rolniczej przestrzeni produkcyjnej)
- Obszary rozwoju funkcji publicznej (administracyjnej, oświatowej, kulturalnej)
- Obszary rozwoju funkcji społecznej (sportu, rekreacji)
- Obszary rozwoju funkcji mieszkaniowej
- Obszary rozwoju funkcji usługowej
- Obszary rozwoju funkcji publicznej (administracyjnej, oświatowej, kulturalnej)
- Obszary rozwoju funkcji społecznej (sportu, rekreacji)
- Obszary rozwoju funkcji mieszkaniowej
- Obszary rozwoju funkcji usługowej
- Obszary rozwoju funkcji publicznej (administracyjnej, oświatowej, kulturalnej)
- Obszary rozwoju funkcji społecznej (sportu, rekreacji)

W projekcie zmiany studium przedstawione są m.in. kierunki i wskaźniki dotyczące zagospodarowania oraz użytkowania terenów ujętych w studium. W zmianie studium występują nowe tereny ujęte jako obszary rozwoju funkcji turystycznej, sportu i rekreacji dla których przyjmuje się główne funkcje tj :

- ochrona krajobrazowa doliny Symsarny;
- zabudowa związana z obsługą ruchu turystycznego;
- zabudowa związana z usługami i urządzeniami sportowo – rekreacyjnymi;
- zieleń ogólnodostępna.

Na w/w terenach przedstawia się również rodzaje działań tj :

- zagospodarowanie terenów nadbrzeżnych z zachowaniem warunków ekspozycji krajobrazu kulturowego;
- kształtowanie nowych zespołów turystyczno – wypoczynkowych o charakterze ekstensywnym;
- kształtowanie nowych zespołów sportowo – rekreacyjnych
- budowa infrastruktury technicznej: kanalizacji sanitarnej, kanalizacji deszczowej, sieci wodociągowej.

Ponadto w zagospodarowaniu terenów wskazanych pod zabudowę turystyczną, sportu i rekreacji przyjmuje się następujące wskaźniki:

- minimalna wielkość działki budowlanej dla budynków turystyczno-wypoczynkowych – 1500m²;
- minimalny udział powierzchni biologicznie czynnej w powierzchni działki budowlanej – 70%;
- maksymalna wysokość zabudowy – dwie kondygnacje nadziemne.

Obszar zmiany studium obejmuje tereny przeznaczone pod obszary rozwoju funkcji zabudowy mieszkaniowej a także funkcji usługowej.

Obszary rozwoju funkcji mieszkaniowej wskazują główne funkcje obszaru tj: zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna i wielorodzinna oraz kształtowanie obszarów zieleni i urządzeń rekreacyjnych wewnątrzosiedlowych. Na tych obszarach wyznacza się rodzaje działań do których należą:

- przekształcenia w strukturze własnościowej – pozyskiwania terenów do gminnego zasobu gruntów;
- budowa infrastruktury technicznej: kanalizacji sanitarnej, kanalizacji deszczowej, sieci wodociągowej;
- zezwala się na lokalizację usług i innych obiektów, urządzeń i sieci nie kolidujących z funkcją mieszkaniową, w tym terenów zieleni urządzonej.

Jeśli chodzi o obszary rozwoju funkcji usługowej gdzie główną funkcję tworzy zabudowa usługowa wyznacza się odpowiednie rodzaje działań dla tych terenów tj:

- zagospodarowanie terenu na cele usługowe;
- zezwala się na lokalizację usług i innych obiektów, urządzeń i sieci nie kolidujących z funkcją mieszkaniową, w tym terenów zieleni urządzonej.

Ponadto w studium wyznacza się zagospodarowanie terenów wskazanych pod zabudowę i przyjmuje się następujące wskaźniki dla zabudowy jednorodzinnej:

- minimalna wielkość działki budowlanej dla budynku wolnostojącego – 1000m²;
- minimalny udział powierzchni biologicznie czynnej w powierzchni działki budowlanej – 60%;
- maksymalny udział powierzchni zabudowy w powierzchni działki budowlanej – 25%;
- maksymalna wysokość zabudowy – dwie kondygnacje nadziemne, z drugą kondygnacją w poddaszu użytkowym;- dachy dwuspadowe lub wielospadowe, o kącie nachylenia połaci dachowych do płaszczyzny przekroju poziomego budynku w przedziale 35°-45°.

W zagospodarowaniu terenów wskazanych pod zabudowę wielorodzinną przyjmuje się następujące wskaźniki:

- nową zabudowę oraz uzupełnienia zabudowy należy kształtować do maksymalnej wysokości czterech kondygnacji nadziemnych (z ostatnią kondygnacją w poddaszu użytkowym);
- dachy dwuspadowe lub wielospadowe, o kącie nachylenia połaci dachowych do płaszczyzny przekroju poziomego budynku w przedziale 35°-45°;
- minimalny udział powierzchni biologicznie czynnej w powierzchni działki budowlanej – 25%.

W zmianie studium wyznacza się obszary wskazane do objęcia zakazem zabudowy, zatem w granicach miasta Jeziorany do objęcia zakazem zabudowy wskazuje się tereny korytarzy ekologicznych, wykształconych głównie na glebach pochodzenia organicznego, w tym korytarz ekologiczny rzeki Symsarny i tereny osuwiskowe. Zakaz zabudowy nie dotyczy obiektów związanych z zabudową turystyczną, wypoczynkową oraz usługami sportu i rekreacji.

6. POTENCJALNE ZMIANY W ŚRODOWISKU PRZY DOTYCHCZASOWYM UŻYTKOWANIU (WARIANT ZEROWY – PRZY BRAKU STUDIUM).

Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego określa warunki polityki przestrzennej gminy. W studium uwzględnia się między innymi uwarunkowania wynikające z konieczności ochrony ładu przestrzennego, stanu środowiska naturalnego i jego ochrony oraz konieczności ochrony dóbr kultury i dziedzictwa narodowego. Na podstawie zapisów zawartych w studium gmina lub miasto opracowuje miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego, które ustalają przeznaczenie terenu, umiejscowienie inwestycji celu publicznego oraz określają sposób zagospodarowania i warunki zabudowy terenu. W przypadku braku miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, lokalizowanie niektórych inwestycji zachodzi wg odrębnej procedury, na drodze decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu. Może to powodować nieuwzględnienie wpływu inwestycji na stan środowiska naturalnego i przyczynić się do pogorszenia jego stanu, wystąpienia zagrożeń dla zdrowia ludzi i zwierząt.

Opiniowane studium określa ekologiczne, kulturowe, gospodarcze i infrastrukturalne kierunki rozwoju gminy, wskazuje konieczne inwestycje, które poprawią funkcjonowanie i stan środowiska naturalnego gminy bądź miasta. Nieprzyjęcie studium może skutkować tym, iż opracowywany plan zagospodarowania przestrzennego dla gminy, miasta nie będzie uwzględniał uwarunkowań przyrodniczych i kulturowych. Mogą zostać zaniechane konieczne dla rozwoju gminy inwestycje mające na celu np.: uporządkowanie rozbudowy bazy turystyczno-wypoczynkowej, modernizacji dróg, rewitalizacji i rehabilitacji wyznaczonych obszarów, rozbudowy sieci wodno-kanalizacyjnej i systemowe rozwiązania problemu segregacji i utylizacji odpadów.

7. STAN ISTNIEJĄCY NA OBSZARACH PODLEGAJĄCYCH OCHRONIE W MYŚL USTAWY Z DNIA 16 KWIEŃNIA 2004 R. O OCHRONIE PRZYRODY (DZ. U. NR 92, POZ. 880 Z PÓŹN. ZM.) OBJĘTYM ZMIANĄ STUDIUM.

W myśl ustawy „O ochronie przyrody” formami ochrony przyrody są:

- 1) parki narodowe - na omawianym terenie objętym zmianą studium nie występują parki narodowe;
- 2) rezerваты przyrody- na omawianym terenie objętym zmianą studium nie występują rezerваты przyrody;
- 3) parki krajobrazowe- na omawianym terenie objętym zmianą studium nie występują parki krajobrazowe;
- 4) obszary chronionego krajobrazu – na omawianym terenie objętym zmianą studium nie występują Obszary Chronionego Krajobrazu;
- 5) obszary Natura 2000 – na omawianym terenie objętym zmianą studium nie występują Obszary Natura 2000;
- 6) pomniki przyrody- na omawianym terenie objętym zmianą studium nie występują pomniki przyrody;
- 7) stanowiska dokumentacyjne- na omawianym terenie objętym zmianą studium nie występują stanowiska dokumentacyjne;
- 8) użytki ekologiczne- na omawianym terenie objętym zmianą studium nie występują użytki ekologiczne;
- 9) zespoły przyrodniczo-krajobrazowe- na omawianym terenie objętym zmianą studium nie występują zespoły przyrodniczo-krajobrazowe.

8. ANALIZA I OCENA PRZEWIDYWANYCH ZNACZĄCYCH ODDZIAŁYWAŃ NA ŚRODOWISKO ZWIĄZANYCH Z REALIZACJĄ STUDIUM UWARUNKOWAŃ

Przewidywane skutki kierunków zagospodarowania zmiany studium nie wpłyną negatywnie na środowisko oraz zdrowie ludzi. Przeznaczenie terenów objętych opracowaniem nie stworzy dodatkowych zagrożeń gospodarczo - społecznych, środowiskowych, kulturowych oraz kompozycyjno - estetycznych.

Jako zagrożenie krótkoterminowe można uznać fazę prac budowlanych. Prace budowlane związane z budową budynków, dróg będą miały niewielki wpływ na zanieczyszczenie powietrza. Ze względu na niewielką ilość pyłów i zanieczyszczeń gazowych zanieczyszczenia te nie będą wykraczały poza teren budowy. W/w oddziaływania nie wprowadzają żadnych nowych zagrożeń względem obowiązującego studium.

Dla miasta Jeziorany zaopatrzenie w wodę odbywa się z istniejącego ujęcia w głębinowego zlokalizowanego w północnej części miasta. Woda przeznaczana jest do zaspokojenia potrzeb bytowo-gospodarczych ludności, usług dla miasta oraz w niewielkim stopniu dla rekreacji. Ponadto na terenie miasta istnieje zorganizowana gospodarka ściekowa. Główne kanały sanitarne i sieć kanalizacji sanitarnej zlokalizowane są praktycznie na terenie całego miasta. Ścieki odprowadzane są grawitacyjnie oraz za pomocą przepompowni ścieków w kierunku istniejącej oczyszczalni ścieków w północnej części miasta. Jeśli chodzi o kanalizację deszczową to miasto Jeziorany znajduje się w zlewni rzek: Zymzy i Symsarny. Główne kanały deszczowe i sieć drobniejszych kanałów odprowadzają wody opadowe deszczowe do niżej położonych odborników. Głównym odbornikiem wód powierzchniowych z terenów zainwestowania miejskiego są rzeki: Zymza i Symsarna. Istniejąca kanalizacja deszczowa na terenie miasta odpowiada normom ochrony środowiska. Wszystkie powyższe aspekty przemawiają za tym, iż ochrona wód powierzchniowych i podziemnych jest zapewniona przez w/w systemy i działania.

Jakość wód zgodnie z zapisami zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego nie powinna ulec pogorszeniu, przede wszystkim ze względu na planowaną budowę infrastruktury technicznej (kanalizacja sanitarne, deszczowa oraz wodociągowa) na nowo wprowadzonych terenach związanych z rozwojem funkcji turystycznej, sportu i rekreacji.

Jedynie podczas trwania prac budowlanych istnieje potencjalna możliwość zanieczyszczenia wód powierzchniowych poprzez spływy deszczowe oraz wyłukiwanie zanieczyszczeń z materiałów używanych podczas budowy. Ponadto należy założyć hipotetycznie, iż nieodpowiednio składowane materiały budowlane oraz materiały stosowane w pracach nawierzchniowych, wykończeniowych oraz zanieczyszczenia wód substancjami chemicznymi w szczególności ropopochodnymi wyciekającymi z maszyn, np. w wyniku awarii mogą przyczynić się do lokalnego zanieczyszczenia wód powierzchniowych.

W wyniku zapisów w zmianie studium a później w konsekwencji zapisów w planie miejscowym nie powstaną szczególne zagrożenia dla środowiska. Oddziaływanie na środowisko będzie posiadało charakter sąsiednich terenów zabudowanych, typowy dla terenów przekształcanych urbanistycznie.

Dodatkowo w wyniku realizacji zmiany studium nie przewiduje się przekroczeń dopuszczalnych norm zanieczyszczenia powietrza ani norm hałasu.

9. PROGNOZOWANE SKUTKI WPŁYWU REALIZACJI STUDIUM NA POSZCZEGÓLNE KOMPONENTY ŚRODOWISKA.

9.1. RÓŻNORODNOŚĆ BIOLOGICZNA

Na terenach niezurbanizowanych różnorodność biologiczna zapewniana jest przede wszystkim przez roślinność uprawową oraz nieliczne zadrzewienia i zakrzewienia śródpolne. W tym kontekście, zapisy zmiany studium nie wpływają znacząco na zastany stan różnorodności biologicznej. Lokalizowanie nowej zabudowy w większości nie wpływa znacząco na różnorodność biologiczną. Budowa dróg przyczynia się do zmniejszenia powierzchni biologicznie czynnej w obrębie budowy, co w skali miasta będzie miało minimalny charakter i nie wpłynie na zmniejszenie różnorodności biologicznej. Należy przypuszczać, iż nowe tereny przeznaczone pod obszary rozwoju funkcji turystycznej, sportu i rekreacji wpłyną korzystnie na różnorodność biologiczną poprzez zastosowanie zieleni urządzonej oraz zagospodarowanie terenów nadbrzeżnych. Zastosowany w zmianie studium procentowy udział powierzchni biologicznie czynnej dla terenów wskazanych pod zabudowę jednorodziną będzie kształtował się w wielkość 60%, pod zabudowę wielorodziną w wielkości 25%. Dla terenów przeznaczonych pod zabudowę turystyczną, sportu i rekreacji przyjmują się minimalny udział powierzchni biologicznie czynnej w powierzchni działki budowlanej w wielkości 70%.

Jeśli chodzi o budowę sieci podziemnych powoduje ona na etapie budowy usunięcie zieleni, po zakończeniu procesu inwestycyjnego nastąpi natomiast przywrócenie zniszczonej roślinności. Przy realizacji sieci infrastruktury należy unikać wycinki drzewostanu.

Potencjalne zmiany fazy realizacji:

- ✓ ZABUDOWA MIESZKANIOWA, USŁUGOWA ORAZ ZABUDOWA ZWIĄZANA Z FUNKCJĄ TURYSTYCZNĄ, SPORTU I REKREACJI
 - usunięcie warstwy zielonej pod fundamentami zabudowy,
 - zmniejszenie powierzchni biologicznie czynnej,
 - w granicach terenów przeznaczonych pod zabudowę turystyczną, sportu i rekreacji możliwe jest wprowadzenie zieleni ogólnodostępnej (gatunki drzew i krzewów obszaru otaczającego, podnoszącej walory krajobrazowe omawianego obszaru).

- ✓ BUDOWA DRÓG I INFRASTRUKTURY TECHNICZNEJ
 - kształtowane podczas budowy nasypy i pobocza zajmowane są często przez roślinność synantropijną, o niewielkich wymaganiach siedliskowych,
 - zanieczyszczanie powietrza,
 - zmiany struktury gleby oraz jej składu chemicznego i biologicznego,
 - zmiany poziomu wód gruntowych (wykopy, nasypy, odwodnienia) wpływają na wilgotność gleby, a co za tym idzie na florę,
 - zmniejszenie bioróżnorodności,
 - zmiany krajobrazu.

9.2. LUDZIE

Przewidywane skutki ustaleń nie wpłyną negatywnie na zdrowie ludzi. W zmianie studium dokonuje się wprowadzenia terenów przeznaczonych pod zabudowę turystyczną, sportu i rekreacji które nadają kierunek ruchowi turystycznemu i kształtują jego strukturę czasowo-przestrzenną, a także stanowią główną siłę przyciągającą turystów.

Realizacja zabudowy mieszkaniowej, usługowej nie powoduje negatywnego oddziaływania na ludzi a jest w większości związana z potrzebą wprowadzenia zmian w strukturze przestrzennej.

Tab. 2. Dopuszczalne poziomy hałasu w środowisku (Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (Dz.U. 2007 nr 120 poz. 826 ze zm.). W przypadku urządzeń elektroenergetycznych ich oddziaływanie na środowisko wiąże się z wytwarzaniem przez nie pola elektromagnetycznego oraz szumu akustycznego.

Lp.	Rodzaj terenu	Dopuszczalny poziom hałasu w [dB]			
		Drogi lub linie kolejowe ¹⁾		Pozostałe obiekty i działalność będąca źródłem hałasu	
		LAeq D przedział czasu odniesienia równy 16 godzinom	LAeq N przedział czasu odniesienia równy 8 godzinom	LAeq D przedział czasu odniesienia równy 8 najmniej korzystnym godzinom dnia kolejno po sobie następującym	LAeq N przedział czasu odniesienia równy 1 najmniej korzystnej godzinie nocy
1	a) Strefa ochronna "A" uzdrowiska b) Tereny szpitali poza miastem	50	45	45	40
2	a) Tereny zabudowy mieszkaniowej	61	56	50	40

	jednorodzinnej b) Tereny zabudowy związanej ze stałym lub czasowym pobytem dzieci i młodzieży ²⁾ c) Tereny domów opieki społecznej d) Tereny szpitali w miastach				
3	a) Tereny zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej i zamieszkania zbiorowego b) Tereny zabudowy zagrodowej c) Tereny rekreacyjno-wypoczynkowe ²⁾ d) Tereny mieszkaniowo-usługowe	65	56	55	45
4	Tereny w strefie śródmiejskiej miast powyżej 100 tys. mieszkańców ³⁾	68	60	55	45

Bezpośredni i chwilowy charakter może mieć uciążliwość akustyczna związana z fazą budowy obiektów na poszczególnych terenach. Czas pracy urządzeń powinien być ograniczony do pory dziennej. Powstający w trakcie budowy hałas będzie miał charakter przejściowy i nie będzie stanowił istotnego zagrożenia dla środowiska przyrodniczego i ludzi.

Mniejszy hałas przewidywany jest wzdłuż ciągów komunikacyjnych, które będą podlegały przebudowie. Należy tylko zaznaczyć, iż w zależności od prowadzonej inwestycji należy stosować technologie i urządzenia o jak najmniejszej emisji hałasu oraz rozwiązania minimalizujące powstały hałas z tytułu realizacji inwestycji tj. np. ekrany akustyczne, zieleni izolacyjna itp.

Realizacja sieci kanalizacyjnej, przyczyni się do ograniczenia zagrożenia skażenia wód powierzchniowych i wglębnych jakie istnieją w chwili obecnej na terenach pozbawionych zbiorczych systemów kanalizacyjnych.

Potencjalne zagrożenia fazy realizacji:

- ✓ ZABUDOWA MIESZKANIOWA, USŁUGOWA ORAZ ZABUDOWA ZWIĄZANA Z FUNKCJĄ TURYSTYCZNĄ, SPORTU I REKREACJI
 - wzrost poziomu hałasu związanego z pracami budowlanymi,
 - wzrost zapylenia powietrza.
- ✓ BUDOWA DRÓG ORAZ INFRASTRUKTURY TECHNICZNEJ
 - wzrost poziomu hałasu związanego z pracami budowlanymi,
 - wzrost zapylenia powietrza.

9.3. POWIERZCHNIA ZIEMI I GLEBY.

Zmiany na powierzchni ziemi i w glebie wynikające z wprowadzenia nowego zainwestowania w postaci zabudowy związanej z rozwojem funkcji turystycznej, sportu i rekreacji oraz poszerzenia terenów pod obszary związane z funkcją mieszkaniową, usługową będą związane z pewnymi przekształceniami.

Przekształcenia powierzchniowej warstwy ziemi związane będą z wykopami pod fundamenty nowej zabudowy oraz budową dróg. Są to przekształcenia nieodwracalne, bezpośrednio związane z wprowadzeniem zmian. Wykopy związane z fundamentowaniem powodują powstawanie mas ziemnych, które należy w odpowiedni sposób zagospodarować. Przewiduje się, że nie będą to znaczne ilości, zatem ziemia pochodząca z wykopów powinna zostać zagospodarowana w granicach danego terenu. Realizacja nowych funkcji spowoduje zniszczenie warstwy glebowej i zastąpienie jej gruntem antropogenicznym.

Przekształcenia powierzchni ziemi i gleby będą dotyczyły przede wszystkim zmiany struktury gleby, poprzez jej zagęszczenie, zmniejszenie uwilgotnienia oraz utrudnienia migracji tlenu. Ze względu na niewielką powierzchnię pod zabudowę i stopień zagęszczenia gleby zmiany będą miały charakter miejscowy o stosunkowo niewielkim stopniu szkodliwości dla środowiska.

Prawidłowo wykonany system kanalizacji uchroni gleby, wody powierzchniowe i podziemne przed ewentualnym skażeniem.

Potencjalne zagrożenia fazy realizacji:

- ✓ ZABUDOWA MIESZKANIOWA, USŁUGOWA ORAZ ZABUDOWA ZWIĄZANA Z FUNKCJĄ TURYSTYCZNĄ, SPORTU I REKREACJI
 - pogorszeniu ulegną własności retencyjne i filtracyjne gruntu,
 - zanieczyszczenie gleby podczas etapu budowy,
 - zmiany struktury gleby oraz jej składu chemicznego i biologicznego,
 - zmiany poziomu wód gruntowych (wykopy, nasypy, odwodnienia) wpływają na wilgotność gleby.
- ✓ BUDOWA DRÓG ORAZ INFRASTRUKTURY TECHNICZNEJ

- pogorszeniu ulegną własności retencyjne i filtracyjne gruntu,
- zanieczyszczenie gleby podczas etapu budowy,
- zmiany struktury gleby oraz jej składu chemicznego i biologicznego,
- zmiany poziomu wód gruntowych (wykopy, nasypy, odwodnienia) wpływają na wilgotność gleby,
- w zależności od ukształtowania terenu i budowy geologicznej w obrębie realizowanych dróg wystąpić może także zjawisko erozji gleb,
- modelowanie elementów konstrukcyjnych w obrębie pasa drogowego (np. rowy odwadniające) oraz zmiana poziomu wód gruntowych prowadzą do zmian morfologii gleby, terenu i w efekcie do degradacji powierzchni ziemi,
- zmiany pokrycia powierzchni ziemi, przemieszczanie mas ziemnych, skarpy dużych wykopów i nasypów.

9.4. WODY PODZIEMNE I POWIERZCHNIOWE.

Jakość wód zgodnie z zapisami zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego powinna ulec w rezultacie poprawie, przede wszystkim ze względu na planowaną budowę infrastruktury technicznej (kanalizacja sanitarna, deszczowa oraz wodociągowa) na nowo wprowadzonych terenach związanych z rozwojem funkcji turystycznej, sportu i rekreacji.

Jedynie podczas trwania prac budowlanych istnieje potencjalna możliwość zanieczyszczenia wód powierzchniowych poprzez spływy deszczowe oraz wypłukiwanie zanieczyszczeń z materiałów używanych podczas budowy. Ponadto należy założyć hipotetycznie, iż nieodpowiednio składowane materiały budowlane oraz materiały stosowane w pracach nawierzchniowych, wykończeniowych oraz zanieczyszczenia wód substancjami chemicznymi w szczególności ropopochodnymi wyciekającymi z maszyn, np. w wyniku awarii mogą przyczynić się do lokalnego zanieczyszczenia wód powierzchniowych.

W wyniku wprowadzenia zapisów przyjętych w zmianie studium uwarunkowań należy się spodziewać nie tylko poprawy jakości wód powierzchniowych, których stan decyduje o walorach krajobrazowych i przyrodniczych ale także wód podziemnych w perspektywie długoterminowej.

Potencjalne zagrożenia fazy realizacji:

- ✓ ZABUDOWA MIESZKANIOWA, USŁUGOWA ORAZ ZABUDOWA ZWIĄZANA Z FUNKCJĄ TURYSTYCZNĄ, SPORTU I REKREACJI
 - podczas pracy maszyn i pojazdów może dochodzić do wycieku płynów,
 - wrażliwość wód podziemnych na takie zanieczyszczenia zależy od głębokości występowania warstw wodonośnych, zdolności adsorpcyjnych pokrywy glebowej oraz ilości i rodzaju zanieczyszczeń - najbardziej podatne na zanieczyszczenia są płytkie wody gruntowe towarzyszące glebom piaszczystym,
 - ewentualne obniżenie poziomu wód gruntowych.
- ✓ BUDOWA DRÓG ORAZ INFRASTRUKTURY TECHNICZNEJ
 - potencjalne zanieczyszczenia wody na skutek wycieków substancji ropopochodnych,
 - źródłem zanieczyszczeń mogą być również spływy deszczowe i roztopowe z terenu budowy oraz wypłukiwane zanieczyszczenia z materiałów używanych do budowy drogi;
 - nieodpowiednie składowanie materiałów budowlanych, niewłaściwa lokalizacja zaplecza budowy,
 - nieodpowiednio składowane materiały budowlane oraz materiały stosowane w pracach nawierzchniowych, wykończeniowych i przy zabezpieczeniach antykorozyjnych,
 - zanieczyszczenia wód substancjami chemicznymi (w szczególności ropopochodnymi) wyciekającymi z maszyn, np. w wyniku awarii.

9.5. ZANIECZYSZCZENIE POWIETRZA ATMOSFERYCZNEGO.

Realizacja zapisów zmiany studium uwarunkowań nie przyczyni się znacznie do zwiększenia emisji zanieczyszczeń powietrza atmosferycznego.

Zagrożenia płynące ze źródeł emisji liniowej - może wpływać negatywnie na środowisko przyrodnicze, aczkolwiek nie stanowi większego zagrożenia. Natężenie ruchu samochodowego powoduje emisje zanieczyszczeń (głównie tlenków azotu i węglowodorów) oraz pogarsza klimat akustyczny. Zanieczyszczenia komunikacyjne należą do czynników najbardziej obciążających powietrze atmosferyczne. Szczególnie uciążliwe są zanieczyszczenia gazowe z emisją gazów cieplarnianych (CO₂, CO, NO_x, SO_x i inne) powstające w trakcie spalania paliw oraz pyły unoszące się w wyniku ruchu pojazdów.

Wraz z powstaniem i funkcjonowaniem nowej zabudowy należy spodziewać się lokalnego pogorszenia stanu czystości powietrza atmosferycznego. Aby ograniczyć ilość zanieczyszczeń powstających głównie w okresie zimowym podczas spalania paliw konwencjonalnych tzw. emisja niska należy wprowadzać paliwa ekologiczne niskoemisyjne o porównywalnej kaloryczności w stosunku do tradycyjnych paliw.

Podczas etapu prac budowlanych może nastąpić lokalny wzrost zapylenia powietrza w wyniku pracy urządzeń. Do atmosfery mogą uwalniać się zanieczyszczenia pochodzące ze spalania paliw przez pojazdy transportujące materiały. O wielkości emisji produktów spalania paliw z transportu (przede wszystkim tlenki węgla, siarki i azotu, węglowodory alifatyczne, aromatyczne i policykliczne, cząstki stałe) decyduje w największym stopniu natężenie i płynność ruchu pojazdów.

Potencjalne zagrożenia fazy realizacji:

- ✓ ZABUDOWA MIESZKANIOWA, USŁUGOWA ORAZ ZABUDOWA ZWIĄZANA Z FUNKCJĄ TURYSTYCZNĄ, SPORTU I REKREACJI
 - wzrost zapylenia powietrza na etapie budowy i eksploatacji,
 - źródłem oddziaływania będą: maszyny budowlane wykorzystywane przy budowie obiektów, pojazdy transportujące materiały służące do budowy,
 - podczas budowy stan aerosanitarny powietrza pogarszają spaliny pracujących na budowie maszyn i pojazdów - nie jest to jednak oddziaływanie znaczące, ponieważ trwa jedynie kilka, kilkanaście tygodni.
- ✓ BUDOWA DRÓG ORAZ INFRASTRUKTURY TECHNICZNEJ
 - wzrost zapylenia powietrza na etapie budowy,
 - źródłem oddziaływania będą: maszyny budowlane wykorzystywane przy budowie drogi, pojazdy transportujące materiały służące do budowy.

9.6. KLIMAT.

Zmiany w lokalnych stosunkach klimatycznych nie będą odbiegały od już istniejących.

Potencjalne zagrożenia fazy realizacji:

- ✓ ZABUDOWA MIESZKANIOWA, USŁUGOWA ORAZ ZABUDOWA ZWIĄZANA Z FUNKCJĄ TURYSTYCZNĄ, SPORTU I REKREACJI
 - brak oddziaływania,
- ✓ BUDOWA DRÓG I INFRASTRUKTURY TECHNICZNEJ
 - brak oddziaływania,

9.7. HAŁAS.

Wraz z powstaniem i funkcjonowaniem nowej zabudowy należy wykluczyć pogorszenie się stanu akustycznego dla terenów objętych ochroną przed nadmiernym hałasem. Na wpływ na poziom hałasu będą miały: budowa obiektów budowlanych, użytkowanie dróg.

Potencjalne zagrożenia fazy realizacji:

- ✓ ZABUDOWA MIESZKANIOWA, USŁUGOWA ORAZ ZABUDOWA ZWIĄZANA Z FUNKCJĄ TURYSTYCZNĄ, SPORTU I REKREACJI
 - pogorszenie warunków akustycznych (wzrost hałasu w związku z pracą maszyn budowlanych),
 - w związku z realizacją inwestycji konieczna będzie budowa dróg uzupełniających istniejący układ komunikacyjny (drogi lokalne, dojazdowe i wewnętrzne). Oznacza to wzrost ruchu pojazdów i wzrost hałasu komunikacyjnego,
 - ruch kołowy przewidywany w związku z funkcjonowaniem nowej zabudowy nie powinien mieć znaczącego wpływu na lokalny klimat akustyczny - wiązać się będzie jedynie z dojazdami do miejsc zamieszkania.
- ✓ BUDOWA DRÓG ORAZ INFRASTRUKTURY TECHNICZNEJ
 - wzrost poziomu hałasu w rejonie nowobudowanych i rozbudowywanych dróg,
 - pogorszenie warunków akustycznych w fazie funkcjonowania (wzrost hałasu),
 - wykonanie odpowiedniej nawierzchni może wpłynąć na obniżenie poziomu hałasu.

9.8. SZATA ROŚLINNA.

Realizacja zapisów zmiany studium uwarunkowań nie wpłynie znacząco na krajobraz i fizjonomię miasta Jeziorany. Zmiany będą miały małe przełożenie na stan szaty roślinnej, na terenach, na których wprowadzone zostanie nowe zainwestowanie. Szata roślinna będzie egzystowała nadal w sposób naturalny. Istotne jest, aby zieleń charakteryzowała się odpowiednim zróżnicowaniem gatunkowym oraz stopniem zagęszczenia.

Wraz z powstaniem i funkcjonowaniem nowej zabudowy należy spodziewać się zmniejszenia powierzchni biologicznie czynnej. Dzieje się tak na skutek zajmowania powierzchni przez nowy obiekt oraz z uwagi na doprowadzenie niezbędnej komunikacji wewnętrznej.

Wraz z budową i modernizacją sieci infrastruktury technicznej należy hipotetycznie założyć, iż mogą nastąpić usunięcia lub uszkodzenia przydrożnej roślinności.

Potencjalne zagrożenia fazy realizacji:

- ✓ ZABUDOWA MIESZKANIOWA, USŁUGOWA ORAZ ZABUDOWA ZWIĄZANA Z FUNKCJĄ TURYSTYCZNĄ, SPORTU I REKREACJI
 - usunięcie roślinności z całego terenu przeznaczonego na prace,
 - zmniejszenie powierzchni biologicznie czynnej,
 - istniejąca szata roślinna tj.: roślinność segetalna towarzysząca uprawom polowym i roślinność zbiorowisk łąkowych ulegnie zniszczeniu - w jej miejsce zostanie wprowadzona nowa wartość w postaci kultywowanej zieleni urządzonej, przydomowej, zieleni ogólnodostępnej,
 - realizacja obiektów budowlanych nie spowoduje znaczących zmian i strat w środowisku biotycznym.

- ✓ BUDOWA DRÓG ORAZ INFRASTRUKTURY TECHNICZNEJ
 - negatywny wpływ na stan drzew na skutek zagęszczenia gleby w przypadku, gdy ciężkie pojazdy zlokalizowane zostaną w zasięgu koron drzew,
 - ruch ciężkich pojazdów może być również źródłem uszkodzeń pni i gałęzi rosnących w pobliżu drzew,
 - usunięcie roślinności z całego terenu przeznaczanego na prace,
 - zmniejszenie powierzchni biologicznie czynnej.

9.9. FAUNA

W czasie wizji terenowej zaobserwowano na terenie opracowania planu ślady bytowania i przemieszczania się dzikiej zwierzyny łownej. Najwięcej śladów zaobserwowano w obrębie upraw wierzby energetycznej i trawy słoniowej, które stanowią antropogeniczne siedliska dla dzikiej zwierzyny. Z chwilą wycinki monokultur wierzby energetycznej i trawy słoniowej, która jest przesądzona gdyż stanowi ona uprawę w celu wykorzystania do celów produkcji energii, przedmiotowe tereny przystaną być miejscem schronienia dla dzikiej zwierzyny. Wprowadzone przeznaczenie w planie miejscowym zachowuje wyznaczony w studium korytarz ekologiczny co zapewnia utrzymanie głównych szlaków przemieszczania się dzikiej zwierzyny.

Potencjalne zagrożenia fazy realizacji:

- ✓ ZABUDOWA MIESZKANIOWA, USŁUGOWA ORAZ ZABUDOWA ZWIĄZANA Z FUNKCJĄ TURYSTYCZNĄ, SPORTU I REKREACJI
 - w wyniku usunięcia roślinności i warstwy próchnicznej gleby ginie duża część mało ruchliwych zwierząt;
 - grodzenie terenów wskazanych pod zabudowę
- ✓ BUDOWA DRÓG ORAZ INFRASTRUKTURY TECHNICZNEJ
 - hałas oraz obecność ludzi, pojazdów i maszyn płoszą zwierzęta,
 - oddziaływanie inwestycji drogowych na faunę sprowadza się do następujących istotnych aspektów: tworzenie barier migracyjnych; podwyższona śmiertelność/zmniejszanie liczebności populacji (śmiertelne kolizje zwierząt z jadącymi samochodami); płoszenie zwierząt (hałas, światło, wibracje),
 - inne kwestie, takie jak oddziaływanie spalin, czy zanieczyszczenie gleb w pobliżu dróg można uznać za mające mniejsze znaczenie,
 - istotne oddziaływanie na przyrodę ożywioną może mieć również sam ruch pojazdów, stanowiący śmiertelne zagrożenie dla zwierząt przekraczających drogę, czy nad nią latających, czym narażają się na kolizję z pędzącymi po niej samochodami.

9.10. KRAJOBRAZ.

Wskazane w zmianie studium miejsca rozwoju zabudowy nie wpłyną znacząco na zastany krajobraz. Należy przypuszczać, iż poszerzenie terenów pod zabudowę mieszkaniową oraz wprowadzenie terenów związanych z funkcją turystyczną, rekreacji i sportu w sposób pozytywny wpłyną na ujednoczenie zabudowy oraz wpłyną korzystnie na funkcję krajobrazową.

Potencjalne zagrożenia fazy realizacji:

- ✓ ZABUDOWA MIESZKANIOWA, USŁUGOWA ORAZ ZABUDOWA ZWIĄZANA Z FUNKCJĄ TURYSTYCZNĄ, SPORTU I REKREACJI
 - związane z zapleczem budowlanym, miejscem składowania materiałów, wykonywaniem wykopów oraz pracą sprzętu ciężkiego.
- ✓ BUDOWA DRÓG ORAZ INFRASTRUKTURY TECHNICZNEJ
 - związane z zapleczem budowlanym, miejscem składowania materiałów, wykonywaniem wykopów oraz pracą sprzętu ciężkiego.

9.11. ODPADY.

Odpady z miasta są wywożone na wysypisko odpadów w Sękitach koło Bisztyńka.

Wraz z powstaniem i funkcjonowaniem nowej zabudowy należy spodziewać się gromadzenia odpadów socjalno bytowych- odpady komunalne o kodzie 20 03 01. Odpady gromadzone będą w odpowiednich pojemnikach, w wydzielonym miejscu, w granicach własnych działki i wywożone przez wyspecjalizowane jednostki.

Potencjalne zagrożenia fazy realizacji:

- ✓ ZABUDOWA MIESZKANIOWA, USŁUGOWA ORAZ ZABUDOWA ZWIĄZANA Z FUNKCJĄ TURYSTYCZNĄ, SPORTU I REKREACJI
 - potencjalne zaśmiecanie okolicznych terenów,
 - powstawanie odpadów bytowych i technologicznych.
- ✓ BUDOWA DRÓG ORAZ INFRASTRUKTURY TECHNICZNEJ
 - potencjalne zaśmiecanie okolicznych terenów.

9.12. ZASOBY NATURALNE.

W granicach miasta nie występują złoża kopalin.

Potencjalne zagrożenia fazy realizacji:

- ✓ ZABUDOWA MIESZKANIOWA, USŁUGOWA ORAZ ZABUDOWA ZWIĄZANA Z FUNKCJĄ TURYSTYCZNĄ, SPORTU I REKREACJI
 - brak oddziaływania.

- ✓ BUDOWA DRÓG ORAZ INFRASTRUKTURY TECHNICZNEJ
 - brak oddziaływania.

9.13. ZABYTKI.

Obszary i zasady ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej określono w zmianie studium w postaci aktualizacji w/w obszarów i obiektów zabytkowych.

Potencjalne zagrożenia fazy realizacji:

- ✓ ZABUDOWA MIESZKANIOWA, USŁUGOWA ORAZ ZABUDOWA ZWIĄZANA Z FUNKCJĄ TURYSTYCZNĄ, SPORTU I REKREACJI
 - brak oddziaływania.
- ✓ BUDOWA DRÓG ORAZ INFRASTRUKTURY TECHNICZNEJ
 - brak oddziaływania.

9.14. DOBRA MATERIALNE.

Do dóbr materialnych należy zaliczyć istniejące zabudowania, inne budynki, budowle i obiekty. W zakresie zabudowy w studium określa parametry zabudowy, stąd należy wskazać, iż nastąpi kontynuacja zabudowy w zakresie formy architektonicznej zastanej w układzie przestrzennym miasta Jeziorany.

Potencjalne zagrożenia fazy realizacji:

- ✓ ZABUDOWA MIESZKANIOWA, USŁUGOWA ORAZ ZABUDOWA ZWIĄZANA Z FUNKCJĄ TURYSTYCZNĄ, SPORTU I REKREACJI
 - brak oddziaływania.
- ✓ BUDOWA DRÓG ORAZ INFRASTRUKTURY TECHNICZNEJ
 - brak oddziaływania.

10. INFORMACJE O MOŻLIWYM TRANSGRANICZNYM ODDZIAŁYWANIU NA ŚRODOWISKO.

Na podstawie zapisów w zmianie studium można stwierdzić, iż działania przewidujące kierunki rozwoju nie wskazują na możliwość jakiegokolwiek oddziaływania transgranicznego mogącego objąć większy obszar niż określony granicą opracowania. Wykluczone jest jakiegokolwiek oddziaływanie poza granice Rzeczypospolitej Polskiej. Wszystkie prowadzone działania ze względu na swój charakter będą dotyczyły jedynie obszaru miasta, a oddziaływanie poszczególnych elementów będzie miało przede wszystkim charakter lokalny i krótkoterminowy.

10.1. WPŁYW REALIZACJI STUDIUM NA OBSZARY CHRONIONE, W TYM OBJĘTE SIECIĄ NATURA 2000.

Wprowadzenie Obszaru Natura 2000 zakłada harmonijną koegzystencję człowieka i przyrody, dążąc do kompromisu pomiędzy doraźnymi korzyściami ekonomicznymi a ochroną środowiska przyrodniczego.

Na analizowanym terenie objętym zmianą studium nie występują prawne formy ochrony przyrody. Teren objęty opracowaniem leży poza granicami Obszaru Chronionego Krajobrazu oraz poza Obszarem Natura 2000. Od strony północnej przedmiotowy teren graniczy z Obszarem Chronionego Krajobrazu Doliny Symsarny,

11. OCENA PROJEKTU ZMIANY STUDIUM Z PUNKTU WIDZENIA MOŻLIWOŚCI OGRANICZENIA WPŁYWU NA ŚRODOWISKO.

11.1. ROZWIĄZANIA MAJĄCE NA CELU ZAPOBIEGANIE, OGRANICZENIE LUB KOMPENSACJĘ PRZYRODNICZĄ NEGATYWNYCH ODDZIAŁYWAŃ NA ŚRODOWISKO.

Przez kompensację przyrodniczą rozumie się: zespół działań obejmujących w szczególności roboty budowlane, lub ziemne, rekultywację gleby, zalesienie, zadrzewienia lub tworzenie skupień roślinności prowadzących do przywrócenia równowagi przyrodniczej na danym terenie, wyrównanie szkód dokonanych w środowisku przez realizację przedsięwzięcia i zachowanie walorów krajobrazowych.

Zmiana studium określa działania, które zakładają zapobieganie, ograniczenie lub nie dopuszczenie do ujemnego oddziaływania na środowisko tj.: zapisy dotyczące gospodarki wodno – ściekowej. Należy założyć, że zabezpieczeniem realizacji wszystkich w/w celów, zgodnie z zasadą poszanowania potrzeb środowiska przyrodniczego jest zrównoważony rozwój. Aktualizacja terenów i obiektów objętych ochroną dziedzictwa kulturowego doprowadzi do przestrzegania na tych terenach ustanowionych zasad w tym nakazów i zakazów.

Oceniając wskazane założenia studium pod kątem zabezpieczenia środowiska i zdrowia ludzi oraz prawidłowego gospodarowania zasobami przyrody należy stwierdzić, że wskazane sposoby zapobiegania i zmniejszania negatywnego oddziaływania na środowisko poszczególnych przedsięwzięć inwestycyjnych są wystarczające.

11.2. PROPOZYCJE ROZWIĄZAŃ ALTERNATYWNYCH W STOSUNKU DO PRZEWIDYWANYCH W ZMIANIE STUDIUM WRAZ Z UZASADNIENIEM ICH WYBORU.

Przyjęte rozwiązania mające na celu zapobieganie, ograniczenie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko w gospodarce wodno – ściekowej mają na celu zapobieganie, ograniczenie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko i służą ograniczeniu negatywnych oddziaływań na środowisko poszczególnych sposobów zagospodarowania i zainwestowania terenów przewidzianych w zmianie studium i pozwalają na stwierdzenie, że w zakresie polityki przestrzennej i kierunków rozwoju, zachowują zasady ochrony obszarów aktywnych biologicznie i zabezpieczenia ciągłości struktur przyrodniczych.

W niniejszym dokumencie nie przewidziano dodatkowej analizy alternatywnych rozwiązań minimalizujących lub eliminujących zagrożenia środowiska przyrodniczego przewidywanych w studium sposobów zagospodarowania i zainwestowania, gdyż studium odnosi się do najkorzystniejszych rozwiązań, które uwzględniają postęp technologiczny. Poniższe wnioski mają charakter ogólny:

- ✓ Prognoza nie jest dokumentem rozstrzygającym o słuszności realizacji zamierzeń inwestycyjnych przewidzianych w studium, a jedynie przedstawia prawdopodobne skutki, jakie niesie za sobą realizacja studium na poszczególne elementy środowiska w ich wzajemnym powiązaniu, ekosystemy, krajobraz, a także na ludzi, dobra materialne i dobra kultury.

Wypełnienie wszystkich obowiązków podanych w studium oraz późniejsze ich przestrzeganie pozwoli na zminimalizowanie zagrożeń związanych z nowym zainwestowaniem.

12. STRESZCZENIE.

Niniejsza prognoza oddziaływania na środowisko dotyczy zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Jeziorany.

Celem prognozy jest określenie skutków wpływu realizacji projektu zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Jeziorany na środowisko, a także przedstawienie rozwiązań eliminujących negatywne skutki tych ustaleń na poszczególne elementy środowiska. Niniejsza prognoza została opracowana na podstawie art. 51 ust. 2 ustawy „O udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko”:

Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego jest dokumentem określającym w sposób ogólny planowany sposób zagospodarowania terytorium gminy, zawierający informacje o położeniu obszarów przeznaczonych pod zabudowę i inne funkcje, o przebiegu głównych szlaków komunikacyjnych, terenów chronionych itp. Studium przyjmowane jest jako uchwała Rady Gminy, bądź Rady Miasta nie posiada jednak rangi prawa miejscowego, stanowiąc jedynie podstawę do opracowania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego jest dokumentem poprzedzającym wykonanie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. W studium formułuje się zasady polityki przestrzennej, jednostki osadniczej oraz integruje dokumenty programowe i wizje związane z rozwojem gospodarczym i społecznym jednostki osadniczej. Studium nie jest prawem, ale zobowiązaniem władzy lokalnej do prowadzenia działań zgodnie z wyznaczonymi kierunkami. Stanowi więc zespół zapisów, ustalonych i uzgodnionych jako nienaruszalne uwarunkowania i kierunki zagospodarowania, przyjęte jako podstawa do opracowania miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego jednostki osadniczej.

W dotychczasowym studium na terenach objętych zmianą występowały obszary rozwoju funkcji usługowej, obszary rozwoju funkcji mieszkaniowej oraz obszary otwarte (rolniczej przestrzeni produkcyjnej). W zmianie studium dokonuje się zmiany przeznaczenia w części z terenów dotychczas przeznaczonych pod obszary otwarte (rolniczej przestrzeni produkcyjnej) na obszary rozwoju funkcji turystycznej, sportu i rekreacji. Tereny przeznaczone w dotychczasowym studium pod obszary rozwoju funkcji mieszkaniowej zostały w zmianie studium poszerzone kosztem terenów otwartych (rolniczej przestrzeni produkcyjnej). Przebieg układu nadrzędnego – projektowana obwodnica miasta Jeziorany zmieniła swój przebieg, zatem w zmianie studium została zaznaczona w nowych wariantach przebiegu. W/w obwodnica sąsiaduje z terenem objętym zmianą studium.

Przedstawiony projekt zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przedstawia istniejące wartości przyrodnicze i kulturowe oraz przewiduje kierunki rozwoju przy uwzględnieniu środowiska przyrodniczego oraz dziedzictwa kulturowego.

Na etapie realizacji zamierzeń inwestycyjnych zawartych w zmianie studium uwarunkowań, które zostaną finalizowane po opracowaniu miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego wystąpią oddziaływania na środowisko, które będą oddziaływaniami typowymi i nieuniknionymi ze względu na samą istotę procesu inwestycyjnego, jak lokalne przekształcenia powierzchni ziemi, likwidacja pokrywy glebowej, likwidacja szaty roślinnej, okresowe uciążliwości związane z transportem materiałów budowlanych pojazdami samochodowymi.

Oceniając wskazane założenia zmiany studium pod kątem zabezpieczenia środowiska i zdrowia ludzi oraz prawidłowego gospodarowania zasobami przyrody należy stwierdzić, że wskazane sposoby zapobiegania i zmniejszania negatywnego oddziaływania na środowisko poszczególnych przedsięwzięć inwestycyjnych są wystarczające.

Przyjęte rozwiązania mające na celu zapobieganie, ograniczenie przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko służą ograniczeniu negatywnych oddziaływań na środowisko poszczególnych sposobów zagospodarowania i zainwestowania terenów przewidzianych w studium i pozwalają na stwierdzenie, że w zakresie polityki przestrzennej i kierunków rozwoju, zachowują zasady ochrony obszarów aktywnych biologicznie i zabezpieczenia ciągłości struktur przyrodniczych.

W niniejszym dokumencie nie przewidziano dodatkowej analizy alternatywnych rozwiązań minimalizujących lub eliminujących zagrożenia środowiska przyrodniczego przewidywanych w zmianie studium sposobów zagospodarowania i zainwestowania, gdyż zmiana studium odnosi się do najkorzystniejszych rozwiązań, które uwzględniają postęp technologiczny.

Informacje zawarte w prognozie zostały opracowane stosownie do stanu współczesnej wiedzy i metod oceny oraz dostosowane do zawartości i stopnia szczegółowości projektowanego dokumentu oraz etapu przyjęcia tego dokumentu w procesie opracowania projektów dokumentów powiązanych z tym dokumentem.

Prognoza nie jest dokumentem rozstrzygającym o słuszności realizacji zamierzeń inwestycyjnych przewidzianych w zmianie studium, a jedynie przedstawia prawdopodobne skutki, jakie niesie za sobą realizacja zamierzeń inwestycyjnych na poszczególne elementy środowiska w ich wzajemnym powiązaniu, ekosystemy, krajobraz, a także na ludzi, dobra materialne i dobra kultury.

13. LITERATURA I MATERIAŁY ŹRÓDŁOWE.

- ✓ Ustawa z dnia 3 października 2008 r. „O udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko” (Dz. U. z 2008 r. Nr 199, poz. 1227);
- ✓ Ustawa z dnia 27 kwietnia 2001r. „Prawo ochrony środowiska” (Dz. U. z 2008r. Nr 25, poz. 150 z późn. zm.);
- ✓ Ustawa z dnia 16 kwietnia 2004r. „O ochronie przyrody” (Dz. U. nr 92, poz. 880 z późn. zm.);
- ✓ Ustawa z dnia 27 marca 2003r. „O planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym” (Dz. U. 80, poz. 717 ze zm.);
- ✓ Ustawa z dnia 18 lipca 2001r. „Prawo wodne” (Dz. U. z 2005r. Nr 239, poz. 2019, z późn. zm.);
- ✓ Ustawa z dnia 3 lutego 1995r. „O ochronie gruntów rolnych i leśnych” (Dz. U. nr 16, poz. 78 ze zm.).
- ✓ Dyrektywa 2001/42/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 czerwca 2001r. w sprawie oceny wpływu niektórych planów i programów na środowisko.
- ✓ Dyrektywa 2003/4/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2003r. w sprawie publicznego dostępu do informacji dotyczących środowiska,
- ✓ Konstytucja Rzeczypospolitej Polski,
- ✓ Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 6 czerwca 2002 roku w sprawie dopuszczalnych poziomów niektórych substancji w powietrzu, alarmowych poziomów niektórych substancji w powietrzu, oraz marginesów tolerancji dopuszczalnych poziomów niektórych substancji (Dz. U. 02 Nr 87, poz. 796);
- ✓ Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (Dz.U. 2007 nr 120 poz. 826);
- ✓ Mapa Hydrogeologiczna Polski w skali 1:200 000;
- ✓ Mapa Geologiczna Polski w skali 1 : 500 000;
- ✓ Mapa Głównych Zbiorników Wód Podziemnych w skali 1: 500 000;
- ✓ Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta i gminy Jeziorany, 2007;
- ✓ Plan Gospodarki Odpadami dla Miasta i Gminy Jeziorany na lata 2004 – 2007 z uwzględnieniem perspektywy na kolejne lata, 2004;
- ✓ Strategia Rozwoju Miasta i Gminy Jeziorany;
- ✓ Opracowanie ekofizjograficzne do projektu zmiany Studium Uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Jeziorany;
- ✓ Seneta W., Dendrologia, PWN Warszawa, 1981;
- ✓ Kondracki J., Polska Północno-Wschodnia, Państwowe Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa 1972;
- ✓ Klimaszewski M. Geomorfologia. Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa 1978;
- ✓ Buchwald K. Kształtowanie krajobrazu a ochrona przyrody. Państwowe Wydawnictwo Rolnicze i Leśne. Warszawa 1975.

14. ZAŁĄCZNIKI GRAFICZNE.

Załącznik nr 1. Prognoza oddziaływania na środowisko do zmiany Studium Uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Jeziorany.